

R O M Â N I A
DOSAR NR.7667/302/2011

TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A II A PENALĂ
ÎNCHEIERE NR. 160/R

Ședința publică din data de 29 aprilie 2011

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: CIUPERCĂ LILIANA

JUDECĂTOR: MITU STEGARU

JUDECĂTOR: NIȚĂ MIHAELA

GREFIER: FRÎNCU FLORENȚA

Ministerul Public - Parchetului de pe lângă Tribunalul București - a fost reprezentat de procuror **Diniță Camelia**.

Pe rol soluționarea cauzei penale având ca obiect recursul declarat de **Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 5 București** împotriva încheierii de ședință din data de 21.04.2011 pronunțată de Judecătoria Sector 5 București în dosarul nr.7667/302/2011.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns intimatul inculpat **V.S.O.**, personal, și asistat de apărător ales, avocat N.M.cu împuternicire avocațială emisă în baza contractului de asistență juridică nr. __ din data de 20.04.2011 aflată la dosarul cauzei și intimatul inculpat **I.I.C.** personal, și asistat de apărător ales, avocat S.C. cu împuternicire avocațială emisă în baza contractului de asistență juridică nr. ____ din data de 20.04.2011 aflată la dosarul cauzei.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței faptul că au fost depuse prin compartimentul registratură în data de 28.04.2011 motivele de recurs ale Parchetului de pe lângă Judecătoria Sector 5 București însoțite de următoarele înscrisuri în fotocopie: - un proces verbal din data de 27.04.2011 întocmit de către Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, adresa nr. __ din data de 27.04.2011 emisă de către Sc. H.S.P. Srl, adresa și contractul de prestări servicii nr. _/25.10.2010 încheiat între Sc. H.S.P. Srl și Sc. A.I. Sa, după care:

Apărătorul ales al intimatului inculpat V.S.O., având cuvântul, învederează instanței faptul că dorește să pună în discuția instanței o cheltuiune prealabilă, respectiv a observat că la dosarul cauzei parchetul a depus alături de motivele de recurs și o adresă, respectiv un contract de asigurare a pazei la domiciliul părții vătămate, acestea fiind înscrisuri noi care trebuiau puse în discuția completului de judecată pentru a fi admise sau respinse și nu așa cum a procedat parchetul.

Reprezentantul ministerului public, având cuvântul, învederează instanței faptul că având în vedere împrejurarea că respectivele înscrisuri au

fost depuse odată cu motivele de recurs înțelege să solicite încuviințarea probei cu înscrisuri respectiv înscrisurile depuse la dosar, fiind vorba de un contract încheiat de partea vătămată cu o firmă de pază, aceste acte au fost depuse de către partea vătămată la parchetul general după ce dosarul a fost înaintat instanței și face dovada celor afirmate de către partea vătămată și anume faptul că în urma temerii ce i-a fost insuflată aceasta a încheiat un contract care să îi asigure în permanentă pază familiei acestuia.

Apărătorul ales al intimatului inculpat V.S.O., având cuvântul, solicită instanței respingerea cererii de probatoriu formulată de parchet cu privire la înscrisurile depuse la dosarul cauzei deoarece instanța de recurs este tinută să se pronunțe asupra actelor ce au fost avute în vedere de instanța de fond atunci când s-a judecat cererea de aretare preventivă. Din punctual de vedere al apărării depunerea și administrarea de probe care nu au fost avute în vedere de instanța de fond și care s-a pronunțat asupra unei situații rezultând din anumite înscrisuri, nu poate fi admisă pentru că limitele învestirii instanței de recurs sunt date tocmai de actele care au fost menționate în referatul privind propunerea de arestare preventivă și implicit în conținutul încheierii, or s-ar ajunge la o împrejurare în care instanța de recurs să aibă în vedere acte noi în cenzurarea hotărârii instanței de fond asupra cărora desigur instanța de fond nu putea să se pronunțe. Astfel arată că instanța de recurs în cazul luării măsurilor preventive trebuie să cenzureze hotărârea instanței de fond numai prin raportare la înscrisurile avute în vedere de instanța de fond.

Apărătorul ales al intimatului inculpat I.I.C., având cuvântul, învederează instanței faptul că achiesează la concluziile apărătorului ales al coinalpatului, respectiv solicită instanței respingerea probei cu înscrisuri deoarece o astfel de probă nu avantajează partea vătămată, datorită faptului că aceasta atât de mare temere avea încât a făcut un contract cu firma de pază pe firma Sc. A. adică și-a reglementat o temere personală pe societate astfel încât se ajunge din nou la a demonstra că acest proces este de fapt un proces de natură comercială.

Tribunalul, după deliberare, admite proba solicitată de către Reprezentantul Ministerului Public cu privire la înscrisurile care deja au fost depuse la dosarul cauzei respectiv: un proces verbal din data de 27.04.2011 întocmit de către Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, adresa nr.114 din data de 27.04.2011 emisă de către Sc. H.S.P. Srl, adresa și contractul de prestări servicii nr. ____ din data de 25.10.2010.

Nemaifiind alte cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, Tribunalul constată cauza în stare de judecată astfel încât acordă cuvântul în dezbatere.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, învederează instanței faptul că Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 5 București a formulat recurs împotriva încheierii de ședință din data de 21.04.2011 prin care Judecătoria Sector 5 București a respins ca neîntemeiată propunerea de

arestare preventivă a inculpatului V.S.O. și a inculpatului I.I.C. apreciind-o ca fiind nelegală și netemeinică.

Arată faptul că instanța de fond s-a pronunțat cu privire la existența infracțiuni și a indiciilor temeinice, omițând să se pronunțe asupra pericolului social concret pe care îl prezintă lăsarea în libere a inculpaților, conform art. 148 lit. f ultima teză C.p.p., față de inculpați efectuându-se cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj prevăzută de art. 194 alin. 1 și 2 C.p., reținându-se în sarcina acestora faptul că: în perioada martie - aprilie 2011 au constrâns pe partea vătămată G.S.A. să adopte o conduită pe care acesta nu ar fi acceptat-o în lipsa amenințărilor ce i-au fost adresate și care i-ar fi adus un prejudiciu patrimonial și un beneficiu corespunzător dobândit în mod injust pentru inculpați. Este adevărat că între partea vătămată și inculpatul V.S.O. exista o relație comercială respectiv un contract pentru servicii de consultanță și management încheiat între Sc. R.M. Sa și Sc. A.I.Sa în data de 24.10.2010. Începând cu luna decembrie 2010 au intervenit anumite neînțelegeri generate de către inculpatul V.S.O. cu referire la diverse aspecte care tin de activitatea curentă desfășurată de partea vătămată. Este evident că aceste aspecte nu intră în conținutul material al infracțiunii de șantaj, însă parchetul a sesizat instanța de judecată cu săvârșirea infracțiunii de șantaj și nu cu modalitatea de derulare a unor raporturi contractuale așa cum eronat s-a reținut.

Totodată arată faptul că infracțiunea de șantaj a început prin indicarea a trei modalități prin care se rezolvau neînțelegerile respective: rezilierea amiabilă a contractului, denunțarea unilaterală a acestuia și remiterea sumei de 150 000 de euro. Modul în care a acționat inculpatul V.S.O. contravine uzanțelor comerciale, pretensiile privitoare la rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractului au un caracter formal, ambele variante fiind în mod evident inacceptabile pentru părți scopul urmărit fiind obținerea a unei sume de bani nedatorate de către partea vătămată.

Astfel, învederează instanței faptul că se constată că obținerea unei sume nedatorată în spetă de 150 000 euro reprezintă folosul ilicit urmărit de inculpatul V.S.O., ca element al laturii subiective a infracțiunii de șantaj. Se poate întâmpla uneori ca acțiunea făptuitorului să nu aibă aparent trăsătura unei amenințări totuși coroborată cu împrejurarea în care acțiunea a fost comisă să se constate că în realitate este vorba de o amenințare cu tot caracterul echivoc pe care acțiunea îl are la prima vedere.

Totodată învederează faptul că este foarte important ca acțiunea de amenințare să fie cercetată în tot ansamblul circumstanțelor ce au premers și au însoțit săvârșirea acesteia. Această susținere a unei modalități de săvârșire a infracțiunii de șantaj se regăsește în literatură de specialitate respective Explicații Teoretice ale Codului Penal autor fiind profesorul Vintilă Dongoroz. Or în prezenta cauză există tocmai o astfel de situație, echivocul este creat de existența unui contract comercial între părți ceea ce poate induce la o analiză superficială ideea că nu este realizat elementul material al infracțiunii de șantaj, lipsind amenințarea.

De asemenea învederează faptul că inculpatul I.I.C.a fost desemnat de către inculpatul V.S.O. ca reprezentant al acestuia care din data de 27.03.2011 a însoțit zilnic partea vătămată, zilnic s-a prezentat la sediul R. Tv pentru a se asigura că partea vătămată se conformează cerintelor inculpatului V.S.O., în condițiile în care acesta nu avea nici o calitate în cadrul societății comerciale fiind așa cum arată inculpatul V.S.O. păstrătorul înțelegerii cu partea vătămată.

Din conținutul convorbirilor rezultă că inculpatul I.I.C.punea în aplicare sarcinile trasate de către inculpatul V.S.O. căruia îi comunica totodată rezultatul obținut respective gradul temerii părții vătămate. Stările de temere și nesiguranță ale părții vătămate au fost relatate de către inculpatul I.I.C.printre altele în discuția telefonică din 13.04.2011 purtată cu N.A.D..

Apreciază că în cauză sunt îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de art. 136, art. 143 rap. la art. 68/1 și art.148 lit d și f C.p.p, indiciile temenice conform art. 68/1 C.p.p, din care rezultă presupunerea rezonabilă că inculpații au săvârșit fapta pentru care sunt cercetați se regăsesc în următoarele probe: sesizare și declarații partea vătămată, declarație martor I.A., procesele verbale întocmite de lucrătorii de poliție, declarații inculpați, procese verbale de redare a convorbirilor respectiv a înregistrărilor, raport de constatare tehnico științifică, casetă filmare cu privire la prezenta inculpaților în data de 27.03.2011 la sediul R.M..

Potrivit jurisprudenței CEDO la luarea măsurii preventive este suficient să existe indicii, că inculpați au săvârșit infracțiunea pentru care sunt cercetați și nu exclusiv probe indubitabile din care să rezulte vinovăția acestora. Mai arată că CEDO a statuat în art. 5 alin. 1 lit. c faptul că nu trebuie ca autoritățile să dispună de probe suficiente pentru a formula acuzații încă din momentul arestării. Rolul acestei măsuri trebuie să fie acela de a permite clarificarea sau din potrivă înlăturarea suspiciunilor. Aprecieri asupra fortei probatorii a fiecărui mijloc de probă va avea loc după finalizarea cercetării judecătorești și nu în acest moment procesual. În lipsa unei definiții legale a noțiunii de pericol pentru ordinea publică se au în vedere aspecte care tin de natura și gravitatea faptei săvârșite, urmările produse circumstanțele personale ale inculpaților. Gradul ridicat de pericol social rezultă nu numai din limitele de pedeapsă stabilite de legiuitor dar și din modalitățile și împrejurările concrete în care se retine că ar fi fost comise faptele.

Mai arată faptul că în ceea ce îl privește pe inculpatul V.S.O. gradul de pericol social rezultă și din împrejurarea că acesta deși cercetat într-un alt dosar penal în care s-a luat o măsură restrictivă de liberare a înțeles să săvârșască cu desconsiderație și indiferență din nou o infracțiune. Astfel inculpatul V.S.O. a dovedit nu doar perseverență infracțională dar și ignoranță față de autoritățile judiciare ale statului. Circumstanțele personale ale inculpaților, având în vedere dispozițiile art.136 alin. 8 C.p.p, nu sunt de natură a determina în acest moment procesual cercetarea inculpaților în stare de liberare iar analizate în raport cu gravitatea și consecințele faptelor reținute

în sarcina inculpaților, acestea nu pot fi considerate ca suficiente pentru a înlătura periculozitatea inculpaților existând riscul ca lăsați în libere aceștia să își continue activitatea infracțională.

Totodată arată faptul că organele judiciare ale statului sunt dator să apere societatea de orice tulburare susceptibilă de a se repeat în viitor și care ar implica o stare de primejdie pentru raporturile sociale normale lor desfășurare și dezvoltare. Din motivarea instanței de fond se constată că i se reproșează părții vătămate că nu reproduce fidel toate amănuntele tehnice ale infracțiunii că nu descrie în mod riguros în sesizare temerea pe care a suferit-o. Se observă astfel că părții vătămate i se crează sentimentul că este un instrument de care are nevoie justiția și nu că este o persoană care are nevoie de justiție, aceasta simțindu-se din nou victimizată, dar nu ca rezultat al infracțiunii ci ca urmare a răspunsului autorităților judiciare. Față de toate aceste considerente apreciază că lăsarea inculpaților în libere prezintă un pericol concret pentru ordinea publică și astfel în temeiul art. 385/15 alin. 2 pct d) C.p.p, solicită instanței admiterea recursului, casarea încheierii de ședință recurată și rejudecând pe fond admiterea propunerii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și în consecință arestarea preventivă a inculpaților V.S.O. și I.I.C.pentru o perioadă de 29 de zile.

Apărătorul ales al intimatului inculpat V.S.O., având cuvântul, învederează instanței următoarele: povestea judiciară țesută de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este neverosimilă de la un capăt la celălalt. Din punctual de vedere al apărării aceasta reprezintă un atentat la inteligența practicienilor în dreptul penal. O primă remarcă este aceea legată de omisiunea instanței de fond de a se pronunța potrivit susținerilor parchetului asupra conditiei existenței pericolului concret pentru ordinea publică.

Apărarea depune la dosarul cauzei o hotărâre judecătorească publicată în monografia doamnei judecător N. C. în care se arată că atunci când una dintre condiții nu este îndeplinită, iar în speta de față este vorba de existența indiciilor temeinice, atunci judecătorul nu mai este ținut de analizarea celorlalte conditii. Așa s-a întâmplat și în speta de față instanța de fond, a apreciat că nu există indicii temenice și pe cale de consecință nu mai era nevoie să facă o analiză a celorlalte conditii, analiză care din punctual de vedere al apărării și al jurisprudentei, este superfluuă.

A doua remarcă este legată de faptul că s-a constatat în motivele de recurs depuse la dosarul cauzei dar și din pledoaria reprezentantului ministerului public că parchetul își restrânge acțiunea penală or nu există în codul de probedură penală o astfel de instituție. Astfel, solicită instanței a avea în vedere faptul că în rezoluția de începere a urmăririi penale, în ordonanța de punere în mișcare a urmăririi penale, în ordonanța de reținere și în referatul cu propunerea de arestare preventivă se reține o anumită situație de fapt. Potrivit situației de fapt descrisă în actele respective presupusa activitate infracțională a inculpatului V.S.O. pentru care a și fost reținut s-ar fi derulat în perioada

decembrie 2010 până la zi aprilie 2011. Din susținerea parchetului se observă că acțiunea penală a fost restrânsă numai pentru o perioadă foarte scurtă respectiv 27 martie – aprilie 2011 or se pune întrebarea dacă Parchetul Sectorului 5 București putea să modifice limitele investiției instanței într-un dosar în care urmărirea penală este efectuată de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Totodată arată faptul că apărarea apreciază că limitele investiției instanței nu pot fi modificate decât de către același organ care a reținut o anumită situație de fapt și pentru acea situație de fapt a luat măsurile respective. Aceasta este problema pe care instanța de recurs va trebui să o rezolve înainte de toate în legătură cu pretinsa săvârșire a infracțiunii ca perioadă de timp.

De asemenea mai arată faptul că se face precizarea extrem de importantă în motivele de recurs că este vorba de o infracțiune unică de șantaj deși așa cum a lăsat să se înțeleagă parchetul în referat și în celelate acte ar fi existat mai multe acte materiale ale acestei infracțiuni, parchetul în legătură cu acest aspect fiind consecvent pentru că atât în rezoluția de începere a urmăririi penale cât în ordonanța de punere în mișcare a urmăririi penale a avut în vedere o infracțiune unică și își menține același punct de vedere.

Totodată arată că acuzația adusă este neverosimilă dacă se raportează în primul rând la atitudinea părții vătămate, fiind vorba de o situație atipică respective suiectul pasiv al infracțiunii de șantaj se presupune a fi o persoană aflată sub imperiul unei puternice stări de temere ori toate demersurile acesteia trebuie circumscrise unei astfel de temeri. În cauza de față partea vătămată sesizează organul de urmărire penală respectiv Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție printr-o scrisoare electronică. Această scrisoare este extrem de vagă, generală nu face referire în nici un moment la vreo stare de temere, este transmisă în poșta electronică a Ministerului Public unde stă câteva zile, instanța de fond menționând integral în încheiere această așa zisă sesizare pentru că chiar din conținutul acestei sesizări rezultă implicit că nu este vorba de o persoană aflată într-o stare de temere. Mai arată faptul că partea vătămată face referire în acea sesizare la o amenințare proferată de inculpat și doar atât iar în final cere să se efectueze cercetări, însă nu se menționează nimic despre celelalte coinculpate care se presupune că ar fi șantajat partea vătămată inculpatul I.I.C., de asemenea nu se face nici o referire la vreo sumă de bani așa cum apare ulterior pentru a contura cât de cât infracțiunea de șantaj.

Solicită instanței să aibă în vedere toate înscrisurile noi depuse de către apărare la instanța de fond de care însă aceasta nu ținut seama, nici un text din C.p.p, nu interzice părții să depună înscrisuri noi în judecarea unei cereri de arestare preventivă și nu poate interzice pentru că contravine principiului egalității de arme între apărare și acuzare, principiului echității procesului penal. Or din această perspectivă instanța trebuie să aibă în vedere și înscrisurile depuse de către apărare pentru că principiul contradictorialității

rămâne valabil și potrivit acestui principiu apărarea a simțit nevoia față de propunerea respectivă să depunem înscrisuri noi. Prin aceste înscrisuri numeroase s-a făcut dovada că de la momentul încheierii contractului de management și până astăzi partea vătămată a avut numeroase ieșiri publice însă în nici una dintre aceste ieșiri nu și-a trădat o astfel de stare de temere ci dimpotrivă aparițiile sale demonstrează o anumită agresivitate în legătură cu modul în care înțelegea să își ducă la bun sfârșit obligațiile asumate prin contractul de management. De asemenea în declarația olografă din data de 08.04.2011 partea vătămată nu face vorbire despre o astfel de temere.

Totodată învederează instanței faptul că nici în declarația luată pe formular în data de 20 aprilie nu apare o astfel de temere or din punctul de vedere al apărării acestea sunt argumente suficiente pentru ca instanța de recurs să aprecieze prin prisma acestor demersuri conduita părții vătămate și să concluzioneze dacă există un subiect pasiv al infracțiunii de șantaj sau o persoană care prin intermediul acțiunii penale încearcă să clarifice neînțelegerile comerciale cu patronul său.

În al doilea rând arată că instanța atunci când va analiza existenta indiciilor temenice va trebui să se aibă în vedere și demersurile făcute de Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Asadar la data de 03 aprilie este sesizat parchetul în format electronic, abia în data de 07 aprilie se sesizează din oficiu considerând probabil în cele trei zile că nu se află în prezența unei sesizări serioase care să implice o acțiune rapidă, iar pe data de 08 aprilie trimite dosarul la Parchetul de pe lângă Judecătoria Buftea, așa cum era firesc era o infracțiune care tinea de competența acestuia. Într-o singură zi parchetul trimite dosarul la Parchetul de pe lângă Judecătoria Buftea acesta răspunde și propune ca dosarul să fie preluat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție același procuror care trimisese dosarul a considerat că de această dată se impune preluarea dosarului și nu înțelege de ce pentru că nu intervenise nici o împrejurare nouă, apoi Procurorul General admite propunerea și tot pe data de 08 aprilie se începe urmărirea penală dar nu “in personam” așa cum era firesc de vreme ce în sesizare se făcea vorbire despre persoana inculpatului V.S.O.. Arată faptul că dispunând începerea urmăririi penale “in rem” parchetul la data de 08 aprilie nu știa că se află în prezența unei infracțiuni de șantaj săvârșită de V.S.O. deși parchetul este cel care s-a sesizat din oficiu pentru infracțiunea de șantaj. Astfel arată că în ultima perioadă Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție are o singură preocupare respectivă să efectueze cercetări penale împotriva inculpatului V.S.O. în dosare care nu atrag nici pe departe competența acestei instituții.

De asemenea învederează instanței ca o paranteză prin raportare la speta de față că în urmă cu circa 4 luni a formulat o plângere penală pentru decesul în penitenciar a unei persoane condamnate definitiv, deces datorat neasigurării asistenței medicale deși aceasta era grav bolnavă astfel că a făcut sesizarea la Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a solicitat dată fiind complexitatea cauzei să efectueze cercetări, însă nici până

astăzi nu a primit nici un răspuns iar în acest dosar pentru o infracțiune extreme de simplă parchetul s-a sesizat din oficiu și a efectuat în timp record niște minime cercetări.

Arată și faptul că după începerea urmăririi penale “in rem” pe data de 19 aprilie parchetul stabilește că autorul presupusei infracțiuni este V.S.O. și dispune începerea urmăririi penale “in personam” iar în data de 20 aprilie inculpatul este adus manu militari la parchet deși nu fusese citat până atunci și nu știa că se începuse urmărirea penală și la final are loc reținerea acestuia. În tot cuprinsul referatului cu propunerea de arestare preventivă parchetul are o singură preocupare să demonstreze că partea vătămată este un bun manager, că și-a îndeplinit în bune condiții și la timp obligațiile asumate prin contract, iar inculpatul V.S.O. este cel care nu îl lasă să ducă la bun sfârșit acel contract. Mai mult decât atât parchetul se pronunță cu privire la faptul că partea vătămată și-a îndeplinit toate obligațiile, substituindu-se unei instanțe de drept comercial.

Solicită instanței a avea în vedere și faptul că la dosar nu există indicii temenice că inculpatul ar fi săvârșit acte de amenințare asupra părții vătămate în condițiile în care la acest moment parchetul susține că pentru arestare este nevoie de existența unor astfel de indicii, or indiciile trebuie să fie temenice și să fie atât de serioase încât să confirme plauzibilitatea că o persoană a săvârșit o faptă penală.

Așa cum a mai arătat în speta de față nu există o astfel de situație pentru că argumentul cel mai puternic este oferit de comportanementul părții vătămate, respective are loc o discuție înregistrată fără autorizație de partea vătămată și anume celebra întâlnire de la P _____. În cadrul acestei întâlniri are loc discuția care este transcrisă, instanța observând că este o discuție transcrisă parțial, nu există nici o garanție că este originală și autentică dar inculpatul în fața instanței de fond a recunoscut că a avut acea discuție în contextual prezentat pe larg acolo a unui joc pe care l-au făcut desigur pentru a fi placul unor reprezentanți ai puterii. Toate susținerile făcute de inculpat în fața instanței de fond sunt confirmate de o altă convorbire pe care de data aceasta a făcut-o inculpatul V.S.O. atunci când s-a întâlnit în apropierea Restaurantului T.S. cu partea vătămată și cu coinculpatul I.I.C..

La începutul acelei discuții cei doi recunosc că se joacă și că ar fi bine să renunțe la această joacă pentru că nu profită nimănui din conținutul acelei discuții rezultând că cei doi au făcut înregistrarea respectivă cu un anumit scop. Solicită ca instanța să aibă în vedere faptul că atât pe parcursul discuției purtate înregistrată la P ____ cât și cea de la restaurantul T. S. și inculpatul și partea vătămată au o discuție relaxată sunt discutiile care nu se poate spune că au loc între persoane aflate pe de o parte ca subiecte active al infracțiunii de șantaj și pe de altă parte ca subiect pasiv al aceleiași infracțiuni.

De asemenea arată că în ceea ce privește așa zisă descindere din data de 27 octombrie de la sediul postului de televiziune R.M. nu există la dosarul cauzei nici măcar un indiciu că oamenii respectivi au fost aduși de inculpatul

V.S.O., că prin intermediul acestora s-ar fi exercitat anumite presiuni, amenințări asupra părții vătămate fiind încheiate cu acea ocazie niște procese verbale de constatare și de sancționare contravențională. Nu se face referire la acte care ar putea fi interpretate ca acțiuni comise de infracțiuni de șantaj. Mai mult instanța de fond a observat că în cadrul acelei serii de la R. partea vătămată nu a sesizat nici un moment că se află într-o stare de panică de temere așa cum lasă să se înțeleagă parchetul. Or această pasivitate a părții vătămate și în contextual acelei acțiuni demonstrează că nici un moment nu s-a aflat într-o stare de temere sau de amenințare.

Mai arată faptul că apărarea în concluziile scrise a făcut de asemenea trimitere la lucrarea profesorului Dongorez iar acolo se menționează că amenințările trebuie să producă în psihicul părții vătămate acea stare de temere pentru că dacă partea vătămată nu dă crezare acelor amenințări, nu poate fi îndeplinită o astfel de condiție, iar în speța de față există o astfel de situație și aceasta rezultă după întâlnirea de la P___ din toate întâlnirile și discuțiile purtate de cei doi inculpați și partea vătămată, or nici un moment nu rezultă că există o astfel de temeri. Solicită instanței a observa faptul că inculpatul și acest lucru rezultă din toate probele, nici un moment nu l-a determinat pe coinculpatul I.I.C. să exercite astfel de amenințări asupra părții vătămate acesta fiind reprezentantul său legal în Consiliul de Administrație și era obligat să vegheze la buna desfășurare a activității postului de televiziune. Din aceste punct de vedere al apărării se apreciază că este vorba de un demers licit care nu are nici o conotație penală.

Solicită instanței a avea în vedere și faptul că se reproșează în mod constant în actele parchetului că inculpatul s-ar implica în politica editorială a postului de televiziune încălcând astfel contractul de management, or în nici un moment în acest contract nu există astfel de clause care să îi dea posibilitatea managerului partea vătămată să conducă politica editorială așa încât este vorba de o aserțiune care este lipsită de seriozitate din partea parchetului.

Solicită instanței a avea în vedere faptul că nu s-a discutat în nici un moment despre remiterea unei sume de bani în schimbul șantajului de vreme ce inculpatul demarase acțiunile pentru denunțarea contractului de management inclusive convocarea Adunării Generale pentru ca această situație conflictuală să se stingă odată pentru totdeauna. Mai mult din discuții purtate inclusiv cele de la P___, se propun două variante prin care să înceteze acest contract de management și acele două modalități de încetare nu au nici o legătură cu infracțiunea de șantaj mai mult inculpatul îi propune să îi restituie toate suma investită în activitatea respectivă și contractul să înceteze, să se rezilieze în condiții normale. Din acest punct de vedere nu există nici un indiciu și solicită instanței a avea în vedere că nici un moment cei doi nu au discutat despre o astfel de sumă de bani, or a fost explicată situația acelei sume de bani în fața instanței de fond, s-a clarificat acest aspect era o obligație pe care managerul

o avea respective 150.000 – 200.000 euro pentru plata angajatilor de la The M. C. sau plata ratelor pentru folosirea elicopterului în folosul televiziunii.

Un alt argument în sustinerea așa zisului șantaj este aceea că partea vătămată arată că i s-ar fi montat un dispozitiv GPS pe un autoturism pe care îl folosește s-a făcut un raport de constatare tehnico științifică fără ca cineva să producă un minimum de indiciu că a existat într-adevăr acel GPS montat și că inculpatul este cel care ar fi dirijat această activitate. Mai arată faptul că la acest termen a fost depus și acel contract de pază însă din cuprinsul acestuia rezultă altceva faptul că este încheiat cu Sc. A. și că se reînnoiește, ceea ce înseamnă că acel contract exista cu mult timp înainte de așa zisa perioadă infracțională.

Pentru toate acestea considerente solicită instanței respingerea recursului parchetului ca nefondat și menținerea încheierii pronunțată de instanța de fond ca temenică și legală, instanță care s-a aplecat cu rigurozitate asupra spetei de față și a constata că nu există indicii temenice și că urma nu mai era cazul să analizeze și celelalte condiții.

Totodată mai solicită instanței a avea în vedere faptul că inculpatul V.S.O. se află sub imperiul măsurii obligării de a nu părăsi țara începând cu data de 16 decembrie 2009 pentru infracțiunea de favorizare a infractorului deși din practică nu au mai fost întâlnite cazuri ca în fața unor astfel de infracțiuni o măsură preventivă să aibă o durată așa de mare. Solicită a se avea în vedere și actele medicale care nu sunt pro cauza și care sunt depuse la dosar, depunând concluzii scrise în ședință publică.

Apărătorul ales al intimatului inculpat I.I.C., având cuvântul, solicită instanței respingerea recursului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție împotriva încheierii pronunțată de Judecătoria Sector 5 București. Arată faptul că achiesează la concluziile antevorbitorul său cu anumite precizări. În ceea ce privește infracțiunea de șantaj care ar fi fost săvârșită de inculpatul I.I.C. arată că instanța de fond în mod corect a statuat că în cauză nu sunt indicii suficiente din care să se poată desprinde concluzia plauzibilă că inculpatul ar fi comis acțiuni care ar putea fi apreciate ca și constituind elementul material al infracțiunii de șantaj.

Cu privire la incidentul din data de 27.03.2011 partea vătămată face referire la un așa zis incident în care inculpatul V.S.O. însoțit de inculpatul I.I.C. au pătruns în sediul postului de televiziune R., post pe care inculpatul V.S.O. îl detine și după cum spune partea vătămată înconjurati de 40 de persoane. De asemenea învederează așa cum a făcut și în fața organelor de urmărire penală și în fața instanței de fond că inculpatul V.S.O. a fost însoțit de circa 10 persoane, iar 30 de persoane erau ai părții vătămate.

Mai mult decât atât poliția a venit la fața locului, există înregistrări, există și motivarea instanței de fond și se reține foarte bine că poliția nu a luat nici o măsură, ci poliția a venit, a văzut două persoane care discută un contract comercial, nici măcar o singură undă de violență nu s-a văzut nu s-a înregistrat astfel încât nu au putut lua nici o măsură.

Cu privire strict la implicarea inculpatului I.I.C. arată faptul că poliția nici măcar nu l-a întrebat ceva ci a discutat cu alte persoane or este straniu pentru că apare acest interes al parchetului de a sesiza și de a menține această stare de fapt cum că prezenta inculpatului I.I.C. a fost de natură a-i produce părții vătămate o temere, or la dosar nu se află nici o probă care să ateste acest lucru nici în sensul violentei fizice dar nici măcar psihice. Partea vătămată prin așa zisa plângere nu sesizează și nu aduce nici o susținere scriptică, sesizarea făcându-se printr-un email la două săptămâni după ce spune că i-a fost produsă acesta temere nu face nici o referire la inculpatul I.I.C. că ar avea din partea acestuia vreo presiune și că de aceea ar avea o temere pentru a face plângere.

Un alt aspect susținut atât de partea vătămată cât și de către parchet prin motivele de recurs, este faptul că în ceea ce îl privește pe inculpatul I.I.C. se susține că este “un om cunoscut cu antecedente penale și activitate infracțională” aspect deranjant la un asemenea nivel pentru că este simplu de verificat că acesta nu are cazier iar instanța de fond a dus la cunoștință parchetului această împrejurare existând fișa de cazier însă în continuare se susține același lucru.

În al doilea rând arată că în cadrul întâlnirii dintre inculpatul V.S.O. și partea vătămată la P__ inculpatul I.I.C. se susține și de către instanța de fond, a venit după ce conversația dintre cei doi a luat sfârșit și arată inclusiv partea vătămată că inculpatul I.I.C. a venit după aceea și atunci apărarea se întreabă care este temerea pe care i-a insuflat-o inculpatul I.I.C. părții vătămate, inculpatul i-a găsit pe cei doi interlocutori răzând și a terminat discuția răzând fiecare plecând apoi la treburile sale. Instanța a văzut susținerile celuilalt coinalt că aceste erau de fapt de conivență. Inculpatul I.I.C. nu avea cunoștință de înțelegerea dintre cei doi. Mai mult niciodată și chiar din declarațiile părții vătămate susține că inculpatul I.I.C. a avut un comportament exemplar ba chiar l-a ajutat în problemele pe care acesta le-a avut cu cei doi membrii ai consiliului de administrație numiți F. și N.

Totodată arată că trustul R. și în special Televiziunea R. este o uzină ori dacă cineva care a venit cu managementul și trebuie să se ocupe de plăți refuză să vorbească și refuză să dea acces membrilor Consiliului de Administrație și domnului V.S.O. în propria instituție se poate constata ce război este în acest dosar și așa cum o să sesizeze și instanța de recurs este vorba de un război comercial. Poziția părții vătămate nu este o poziție de victimă din toate aceste evenimente care s-au derulat în dosar nici măcar o secundă acesta nu are o poziție de victimă. Aici este un război între două persoane de același nivel intelectual și ca putere financiară pentru o instituție foarte importantă, partea vătămată a încercat această instigare într-o primă fază dumnealui venind cu 100 de persoane care nu erau bodyguarzi, erau tigani cu tomfe cu săbii care au venit în sediul R. unde vin tot felul de oameni pentru a crea o stare de instigare, pentru a crea o anumită stare ca inculpatul V.S.O. să procedeze altcumva or inculpatul V.S.O. nu avea cum să

proceseze altcumva deoarece nu mai există o asemenea perioadă pentru a se proceda prin mijloace de forță ci a intrat în propriul sediu al televiziunii iar inculpatul I.I.C. a fost mandatat de către inculpatul V.S.O. direct pentru a supraveghea mersul acestei televiziuni.

Totodată învederează că din conținutul contractului de management rezultă că partea vătămată trebuia să vină cu bani de acasă și nu are voie să întârzie nici măcar cu 5 zile plata angajaților, aceste obligații erau ale părții vătămate. Partea vătămată a procedat cum a procedat și în alte situații respectiv cu societatea A. adică s-a venit cu un contract de management au intrat în firma respectivă, au plătit o primă tranșă după care au găsit probleme de acest gen și anume că se întâmplă lucruri neadevărate și acele persoane au cedat până la urmă și astfel afacerea a ajuns pe mâna părții vătămate. În speța de față nu s-a întâmplat acest lucru pentru că în opinia apărării nu au fost create temeri și inculpatul V.S.O. nu a căzut în această capcană. Două elemente sunt importante în acest dosar și anume: probele și înregistrările pe care le-a depus inculpatul V.S.O. la dosar prin care se arată conveniența între acesta și partea vătămată, partea vătămată spunând că va folosi această înregistrare doar pentru a da senzația că se ceartă între dânsii. Partea vătămată se pare că a mers după aceea la parchet și a considerat că este mai bine să o ia pe această cale.

Un alt aspect este cel cu privire la așa zisul flagrant în legătură cu care se știe că se procedează la inscripționarea banilor, se dau cu substanță fluorescentă și se înseriază pentru că în momentul în care se face flagrantul fără aceste marcări nu te mai crede nici instanța că nu ai fost vinovat.

Din toate discuțiile dintre inculpatul V.S.O. și partea vătămată nu rezultă nici o sumă de bani. Modalitatea de desfășurare a flagrantului este stranie pentru că s-a încercat a se crea o situație de natura unui flagrant dar din păcate acesta nu avea cum să aibă sorti de izbândă pentru că nu era vorba de nici o sumă de bani. Inculpatul I.I.C. vorbea la telefon fiind în fiecare zi în sediul R. T., a fost solicitat de martorul I. să intre într-un birou și se retine așa cum spune și parchetul că inculpatul nu s-a oprit din a vorbi la telefon în momentul în care I. i-a solicitat “hai să numărăm banii ăștia împreună ” care deja erau puși pe o masă iar inculpatul i-a spus “păi de ce să îi număr eu, ce trabă am eu și care este contextual” lucru ce a fost reținut, iar în acea seară a intrat poliția și a spus că este flagrant la acea sumă de bani. Parchetul avea obligația înainte de a organiza flagrantul să înscrieze bancnotele, să le dea cu substanță fluorescentă și să scrie șantaj pe acestea or au fost ținuți cinci ore în acea noapte ca banii să fie pozati, numărați și înseriați. Putea să fie orice sumă pe acea masă iar poliția ar fi spus acesta este flagrantul și aceasta este suma.

Nu s-a creat în opinia apărării nici o temere părții vătămate fiind vorba de un război comercial destul de important. Mediatizarea excesivă a acestui caz și a inculpatului V.S.O. a creat această situație de fapt respective încercarea de a prelua această televiziune.

Cu privire la inculpatul I.I.C., acesta nu a participat în mod concret decât în baza mandatului dat de către inculpatul V.S.O.. Dacă numai prin prezenta sa se poate spune că l-a putut șantaja, partea vătămată care este o persoană care are abilități puternice și este susținut a fost posibil să îi creeze acestuia o temere soluția dată de instanța de fond enumerând fiecare aspect în parte este legală și temeinică.

Din punctual de vedere al apărării arată că au fost prezenți au răspuns chemării organelor de urmărire penală, ne-am dus de bună voie la parchet nefiind citați însă. A fost chemat să dea o declarație fără a i se arăta vreo plângere nici măcar o filă de dosar ci i s-a spus să dea o declarație fără a se spune cu privire la ce anume. Parchetul merge pe această practică în anumite cazuri prin care datorită anumitor considrente politice trebuie să facă acest lucru.

Arată faptul că inculpatul V.S.O. a spus polițistilor că are probe, că are înregistrări pe care dorește să le depună și prin care arată proveniența înregistrărilor dar acestea nu au fost primite ci a fost îndrumat către instanță pentru a le depune. Instanța va citi tot materialul probator și apreciază că nu sunt indicii temenice că inculpații nu sunt un pericol social pentru ordinea publică. Mai mult decât atât solicită instanței a verifica și observa că nu se va găsi nici un singur act nu de violență fizică sau de violență verbală din partea inculpatului I.I.C. iar în sens contrar inculpatul își va însuși orice măsură pe care instanța va crede de cuviință să o ia inclusiv cea privativă de libertate, depunând la dosar și concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, în replică, învederează instanței faptul că parchetul nu și-a restrâns acțiunea penală, nu au fost modificate limitele investiției instanței ci s-a arătat în concret perioada în care au avut loc cele două momente din conținutul constitutive al infracțiunii de șantaj nefiind indicate actele epuizate sau cele rămase în faza temenativei.

În ceea ce privește înscrisurile la care s-a făcut referire solicită instanței să aibă în vedere faptul că acestea au fost respinse de către instanța de fond. Se are în vedere discuția purtată în data de 13.04.2011 prin care se dorește să se arată că de fapt ar fi fost o relație amiabilă între inculpatul V.S.O. și partea vătămată dar acest înscris care de fapt este o transcriere a înregistrării pe suport magnetic iar acest suport magnetic nu a fost prezentat la parchet neputându-se astfel dovedi autenticitatea celor redată, a vocii persoanei cu care se presupune că s-a purtat convorbirea sau dacă s-a intervenit asupra acestei înregistrări.

În ceea ce privește durata de câtă s-a depus emailul până când s-a început urmărirea penală ziua de 04.04. 2011 fiind zi de luni pe data de 03.04.2011 duminică a fost trimis emailul de către partea vătămată evident că este vorba de o durată administrativă nici un dosar nu are prioritate.

Faptul că s-a început în data de 08.04.2011 urmărirea penală în rem evident chiar dacă exista sesizarea de către partea vătămată în care făcea

referire la persoana care îl amenință a urmat să se stabilească situația de fapt să se identifice toți participanții la săvârșirea unei infracțiuni, la stabilirea autorilor iar în data de 19.04.2011 s-a început urmărirea penală "in personam".

În ceea ce privește preluarea conform art. 209 alin. 4/1 C.p.p, dosarul a fost înaintat Parchetului de pe lângă Judecătoria Buftea conform competenței stabilite de lege iar în situația în care un parchet ierarhic inferior apreciază că dosarul are o anumită complexitate are posibilitatea prevăzută de lege de a solicita parchetului ierarhic superior preluarea cauzei. Din cuprinsul transcrierilor convorbirilor purtate între partea vătămată și inculpatul V.S.O., între inculpatul V.S.O. și coinculpatul I.I.C. și inculpatul I.I.C. și numitul Nedelcu se constată starea de temere a părții vătămate cât și rolul impus de către inculpatul V.S.O. coinculpatului I.I.C.. Așa cum a mai arătat au fost cereri formale respective de reziliere a contractului acest lucru nefiind acceptabil pentru inculpate V. în condițiile în care partea vătămată avea în cadrul societății 10 milioane de euro sumă care ar fi trebuit restituită de către inculpate V. în condițiile în care s-ar fi reziliat acest contract.

În ceea ce privește contractul de pază este adevărat că există un contract de pază dar acela era doar pentru paza societății dar acum contractul încheiat pe data de 04.04.2011 este strict numai pentru paza familiei sale la domiciliul părții vătămate. La data de 27.03.2011 nu a fost un așa zis incident câtă vreme după acest incident inculpatul I.I.C. a fost zilnic în prezența părții vătămate arătându-i că este monitorizat, monitorizare pe care partea vătămată a luat-o în serios lucru rezultat din faptul că la următoarea întâlnire cu inculpatul V. cea din data de 02.04.2011 partea vătămată a avut asupra sa un reportofon înregistrând discuția purtată ulterior fiind depusă la parchet tocmai pentru a face dovada atitudinii inculpatului V.S.O.. Dacă se va accepta apărarea inculpatilor fiind vorba de un război comercial pe care parchetul nu o contestă de vreme ce există acel contract de management am accepta ideea că războiul poate fi folosit sau purtat prin amenințare cu denigrarea înmăgînării sau cu amenințarea la adresa familiei prin fapte penale precizându-se că nu sunt infracțiuni conform art. 18/1 din C.p. ci faptele de amenințare sunt în cadrul unui contract comercial și acestea nu prezintă pericolul social al unei infracțiuni.

Se pune întrebarea dacă nu urma să ridice banii inculpatul I.I.C. ce căuta în acel birou împreună cu martorul I. în condițiile în care nu avea nici o calitate în societatea realitate și totodată rezultând din discuțiile înregistrate că banii vor fi dați inculpatului I.I.C. de către martorul I. deci atât că se face dovada flagrantului. Nu este adevărat că nu s-au primit probele de către parchet inculpații fiind îndreptați către instanță la parchet inculpații prelevându-se de dreptul la tăcere prev. de art. 70 alin. 2 C.p.p.

Apărătorul ales al intimatului inculpat I.I.C., având cuvântul, în replică învederează instanței faptul că s-a explicat ce anume căuta inculpatul I.I.C. în biroul în care a fost chemat de către martorul I. și cum a fost atras

acolo. Inculpatul I.I.C.era în fiecare zi prezent în baza unui mandat. A explicat de asemenea de acest război comercial și de ce partea vătămată era pregătit să îl ducă pentru că era deja organizat a am procedat așa și cu alte ocazii. Nu se poate numai pentru o parte să se rețină spă fie admise si probele și a explicat de ce în opnia apărării partea vătămată dacă nu îi convine își reglementează probele din punct de vedere penal și atunci când îi convine din punct de vedere comercial. A încheiat un contract și și-a asigurat paza personală pe firma sa încasând bani pe acel contract.

Apărătorul ales al intimatului inculpat V.S.O., având cuvântul, învederează instanței faptul că dacă instanța dorește să audieze înregistrările acesta detine suportul magnetic pe care acestea sunt stocate.

Intimatul inculpat V.S.O., personal, având cuvântul, solicită instanței respingerea recursului fiind de acord cu sustinerile apărătorului său ales.

Intimatul inculpat I.I.C., personal, având cuvântul, solicită instanței respingerea recursului fiind de acord cu sustinerile apărătorului său ales și arătând că menține toate aspectele declarate deja.

TRIBUNALUL

Asupra recursului de față, deliberând constată:

Prin încheierea de ședință pronunțată în Camera de Consiliu la data de 21.04. 2011 de Judecătoria sectorului 5 București, în dosar nr. 7667/302/2011, în baza art.149¹ alin.9 C.p.p. a respins ca neintemeiată propunerea de arestare preventivă privind pe inculpații **V.S.O. și I.I.C.(fost B.), formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție** în dosarul 347/P/2011.

În baza art. 192 alin. 3 c.p.p. cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

Pentru a dispune astfel, instanța de fond a reținut că, la data de 07.04.2011, în temeiul prevederilor art.221 alin.(1) din Codul de procedură penală, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție s-a sesizat din oficiu în legătură cu săvârșirea de către V.S.O. a unei infracțiuni de șantaj prev. de art.194 alin.(1) din Codul penal, asupra numitului G.S.A.. Sesizarea a avut la bază mail-ul trimis în data de 03.04.2011, ora 13,15, de la adresa „s@.ro” la adresa „s@.ro” și are următorul conținut: “Subsemnatul G.S.A. doresc să sesizez Ministerul Public cu privire la următoarea situație: La data de 02.04.2011, în cadrul unei discuții purtate de către subsemnatul cu domnul S.O.V. cu privire la contractul de management dintre A. și R.M., acesta din urmă a proferat amenințări la adresa mea și a familiei mele, cu scopul de a mă determina să accept agreeerea unui act adițional cu clauze care consider că pot afecta realizarea obiectivelor din contractul de management. În context a proferat amenințări cu suprimarea fizică asupra persoanei mele și a familiei mele, invocând în acest sens posibilitățile de care dispune pentru a pune în practică aceste amenințări. Precizez că prin demersurile pe care deja le-a realizat (intervenția în forță în

sediul A. și R. TV din C. P. din data de 27.03.2011, respective impunerea unui reprezentant cunoscut cu antecedente penale, precum și alte elemente m-a (!) determinat să fac această sesizare. Față de cele prezentate, chestiuni care consider că întrunesc elementele constitutive ale unor infracțiuni prevăzute de lege, vă rog să luați măsurile legale care se impun. Aceasta este declarația pe o susțin și o semnez pe proprie răspundere și mă pun la dispoziția Ministerului Public pentru clarificări ulterioare. Vă mulțumesc. S.G.”.

Întrucât mail-ul cu conținutul redat mai sus nu îndeplinea condițiile prevăzute de dispozițiile art. 223 alin. 2 rap. la art. 222 alin. 2 c.p.p., prin procesul verbal nr. 2092/II7/2011 al PÎCCJ din 07.04.2011 cauza a fost înregistrată sub nr. 347/P/2011, iar prin Ordonanța cu același număr din 08.04.2011 a PÎCCJ competența de soluționare a fost declinată în favoarea Parchetului de pe lângă Judecătoria Buftea, iar, în aceeași dată, a fost retrimisă prin adresă Secției de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea analizării oportunității preluării.

Prin rezoluția cu nr.693/C/2011 din data de 08.04.2011, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus, în temeiul art.209 alin.(4¹) din Codul de procedură penală, preluarea cauzei în vederea soluționării de către Secția de urmărire penală și criminalistică a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În data de 08.04.2011, a fost începută urmărirea penală în rem în legătură cu infracțiunea de șantaj prevăzută de art.194 alin.(1) din Codul de penal, săvârșită asupra lui G.S.A..

Prin rezoluția din data de 19 aprilie 2011 a fost începută urmărirea penală față de învinuiții V.S.O. și I.I.C..

Prin ordonanța din data de 19 aprilie 2011 procurorii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică a dispus luarea măsurii reținerii pe o durată de 24 de ore, a celor doi învinuiți.

Prin ordonanța din data de 21 aprilie 2011 a fost pusă în mișcare acțiunea penală, V.S.O. și I.I.C.dobândind astfel calitatea de inculpați.

Cu privire la legalitatea sesizării instanței, invocată de apărătorul inculpatului V.S.O., cu motivarea că inculpații nu au fost ascultați de către procuror înainte de formularea propunerii de arestare preventivă, aspect ce atrage nulitatea absolută prev. de art. 197 alin. 2 c.p.p. , instanța a reținut următoarele:

Prin rezoluția din data de 19 aprilie 2011 a fost începută urmărirea penală față de învinuiții V.S.O. și I.I.C..

Potrivit proceselor verbale din data de 20.04.2011, s-a adus la cunoștință învinuirea învinuiților V.S.O., în prezența apărătorilor aleși, aceștia declarând olograf (învinuitul I.I.C.) și în prezența apărătorilor că nu doresc să dea declarații în această fază, deoarece vor da declarații în fața instanței.

Prin ordonanța din data de 19 aprilie 2011 procurorii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică a dispus luarea măsurii reținerii pe o durată de 24 de ore, a celor doi învinuiți.

De asemenea, în declarațiile date de V.S.O. și I.I.C. în calitate de învinuiți, rezultă că aceștia au arătat că nu doresc să dea nici o declarație, urmând să își exercite acest drept în fața instanței.

Prin ordonanța din data de 21 aprilie 2011 a fost pusă în mișcare acțiunea penală, V.S.O. și I.I.C. dobândind astfel calitatea de inculpați.

De asemenea, în declarațiile date de V.S.O. și I.I.C. în calitate de inculpați, rezultă că aceștia au arătat că nu doresc să dea nici o declarație, urmând să își exercite acest drept în fața instanței, după consemnarea acestora fiind întocmit referatul cu propunerea de arestare preventivă..

Potrivit disp. art. 149 ind. 1 c.p.p., “Procurorul, din oficiu sau la sesizarea organului de cercetare penală, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art.143 și există vreunul dintre cazurile prevăzute în art.148, când considera că în interesul urmăririi penale este necesară arestarea inculpatului, numai după ascultarea acestuia în prezența aparatorului, întocmește propunerea motivată de luare a măsurii arestării preventive a inculpatului”

Instanța a constatat astfel că au fost respectate dispozițiile legale enunțate, împrejurarea că inculpații V.S.O. și I.I.C. au înțeles să nu dea declarații în fața organelor de urmărire penală, arătând că își vor exercita acest drept în fața instanței neputând echivala cu o “neasculare” a acestora de către procuror, care ar atrage incidența dispozițiilor art. 197 alin. 2 c.p.p., astfel că va înlătura această apărare a inculpatului.

Totodată, instanța nu a avut în vedere la soluționarea cauzei înscrisurile depuse de inculpatul V.S.O. cu privire la care s-a afirmat că ar conține transcrierea unei înregistrări ambientale a unei convorbiri între inculpatul V.S.O. și partea vătămată, înregistrare efectuată de către inculpat, nefiind îndeplinite condițiile cerute de disp. art. 91 ind. 6 c.p.p.

Din actele și lucrările dosarului, instanța a reținut în fapt că la data de 24.10.2011 între SC R.M. SA și SC A. I. SA a fost încheiat „contractul pentru servicii de consultanță și management strategic și asigurarea resurselor de finanțare ale activității, înregistrat sub nr. _____, contract semnat între S. F., în calitate de reprezentant al SC R.M. SA și S.G., în calitate de reprezentant al SC A. I. SA.

Obiectul contractului (cap. III) este definit prin două componente – asigurarea de către manager a resurselor financiare necesare societății, prin acordarea unor fonduri bănești destinate susținerii activității acesteia, în cuantum egal cu suma alocată, aceasta, tranșele, termenele fiind prevăzute în anexa la contract; asigurarea de către manager a serviciilor specifice de

consultanță și management strategic pentru produsele media, constând în planificarea și coordonarea strategiilor pentru operațiunile privind realizarea, dezvoltarea și exploatarea produselor media și a activităților adiacente acestora, serviciile prestate de manager în executarea celei de-a doua componente urmând să respecte actul constitutive al societății, prevederile legislației incidente, drepturile și/sau interesele legitime ale terților. Produsele Media cuprinse în anexa la contract sunt I. Posturi de televiziune: 1.R. TV, 2.THE M. C.; II. Posturi de radio: 1. Radio G., 2. Radio R. FM. Anexa nr.2 la Contractul RTM-A. nr.____ cuprinde quantumul sumelor alocate (5.000.000 euro), tranșele (între 1-2 mil. euro), termenele de alocare (imediat după semnare și până la 15.01.2011), destinația (în interesul societății), cu mențiunea că sumele sunt purtătoare de dobândă. Potrivit clauzelor contractuale, profitul realizat la sfârșitul fiecărui an, revenea în proporție de 80% firmei SC A. I. SA și 20% SC R.M. SA.

În ceea ce privește obligațiile asumate de societate ((SC R.M. SA) acestea sunt conținute de cap. VI din contract și constau în:

- să asigure managerului gradul de libertate necesar pentru îndeplinirea obligațiilor, prerogativelor, atribuțiilor asumate în legătură cu planificarea și coordonarea strategiilor pentru operațiunile privind realizarea, dezvoltarea și exploatarea produselor media, în condițiile în care managerul respectă legislația incidentă, actul constitutive, politica editorială a societății și limitele mandatului încredințat
- să acorde sprijin managerului în realizarea obiectivelor și sarcinilor încredințate în situația în care solicitările acestuia sunt justificate și se înscriu în parametrii stabiliți în legătură cu desfășurarea normală activității societății.

În ceea ce privește drepturile managerului, acestea sunt enumerate la pct. VI 7 din contract și constau în:

- dreptul de a stabili semestrial împreună cu societatea obiectivele și indicatorii de referință pentru perioada următoare și de a le modifica prin accord cu societatea
- dreptul și obligația de a exercita atribuțiile și prerogativele sale numai în condițiile de diligențe și profesionalism presupuse și acceptate în mod obișnuit pentru nivelul de top management
- dreptul de a fi informat și consultat cu privire la modificarea regulamentelor și procedurilor de lucru ale societății.

În ceea ce privește încetarea contractului, aceasta este prevăzută la cap. XI, în următoarele situații:

a) la expirarea termenului acestuia

b) acordul părților intervenit înainte de expirare

c) reziliere în situațiile de la pct. VIII 1, respectiv:

- scăderea ratingului mediu al R. TV într-un semestru cu mai mult de 20% față de media ratingului corespunzător anului 2010

- întârzierea plății salariilor angajaților sau a remunerațiilor, onorariilor, veniturilor colaboratorilor cu mai mult de 5 zile lucrătoare

- săvârșirea de către manager a unui act sau fapt de natură să aducă o atingere semnificativă credibilității, imaginii unui produs media ori brandului, fapt constatat prin scăderea bruscă la jumătate din media sus menționată

- nerespectarea obligației asumate de către manager de a pune la dispoziție suma alocată conform contractului; toate aceste situații atrăgând rezilierea deplin drept, cu efect imediat, fără trecerea vreunui termen, fără intervenția instanțelor judecătorești și fără îndeplinirea vreunei formalități prealabile

În ceea ce privește consecințele încetării efectelor contractului, în cazul în care contractul încetează prin reziliere la inițiativa Societății (situațiile enumerate mai sus) managerul pierde dreptul la rambursarea sume alocate achitate până la acel moment; aceeași sancțiune intervenind în situația denunțării unilaterale a contractului de către manager. În cazul denunțării unilaterale a contractului de către societate, aceasta este obligată să restituie managerului suma alocată, dobânda aferentă și o penalitate egală cu suma de restituit.

Partea vătămată G.S.A., în comunicarea transmisă prin email la data de 03.04.2011, arată că a fost constrâns să accepte “agreerea unui act adițional cu clauze care consideră că ar afecta realizarea obiectivelor din contractul de management ale cărui principale prevederi au fost redată mai sus, fără a preciza nici care sunt clauzele acelui act adițional și nici care este modalitatea în care realizarea obiectivelor contractului de management urma să fie afectată.

În ceea ce privește aceste obiective s-a reținut că sunt cuprinse în capitolul III al contractului, stabilite prin cele două componente redată anterior, obiectivul principal de performanță agreeat de părți fiind acela ca managerul să asigure prin strategiile elaborate trecerea societății pe profit în perioada derulării contractului, serviciile prestate de manager urmând să nu încalce în nici un caz actul constitutive al societății, prevederile legale incidente ori drepturile sau interesele legitime ale terților.

Analizând cele două declarații date de partea vătămată până la acest moment al urmăririi penale (08.04.2011 și 20.04.2011) s-a constatat că partea vătămată nu a precizat nici în declarația olografă și nici în cea dată pe formular în ce urma să constea modificarea clauzelor contractului, care urma să fie conținutul actului adițional ce era constrâns să îl semneze.

De asemenea, instanța a constatat că în comunicarea transmisă pe email de către partea vătămată la 03.04.2011, aceasta nu menționează nici un moment că amenințările formulate de inculpatul V.S.O. i-au provocat o stare de temere, și nici nu precizează ce demersuri a întreprins partea vătămată.

În declarația olografă dată la 08.04.2011, partea vătămată detaliază în ce au constat amenințările adresate de către inculpat, astfel:

- începând cu luna decembrie inculpatul V.S.O. a început să “exercite presiuni” pentru a obține acceptul părții vătămate “față de o implicare a sa în activitatea editorială a R. TV” , presiuni despre care partea vătămată afirmă că “vizau activitatea defectuoasă a directorului editorial C.P.”

Nu poate fi calificată ca reprezentând în concret o acțiune de amenințare această susținere a părții vătămate, dincolo de caracterul general al exprimării, ținând seama de prevederile contractului de management pe care partea vătămată afirmă că era împiedicat să îl respecte, deoarece potrivit acestui contract Managerul avea obligația de a respecta politica editorială a Societății, neavând deci atribuții cu privire la acest aspect. De asemenea, reproșurile vizând activitatea unui director nu pot fi apreciate ca reprezentând o activitate de amenințare

- partea vătămată declară că inculpatul sus menționat i-a sugerat să îl schimbe pe C.P. amenințându-l că în caz contrar acesta va fi schimbat de Consiliul de Administrație

Nici această susținere a părții vătămate nu poate fi calificată ca o acțiune de constrângere prin amenințare, dincolo de exprimarea “sugerat”, neputându-se considera că schimbarea unui director de către Consiliul de Administrație (chiar reală dacă ar fi) ar putea fi calificată ca amenințare

- partea vătămată declară că în seara de 27.03.2011 inculpatul V.S.O. însoțit de 40 de persoane între care și inculpatul I.I.C. au intrat cu forța în spațiul A. și R. TV, l-au amenințat că îl dau afară din clădire, inculpatul V.S.O. i-a cerut să îl schimbe pe C.P., în prezența coinculpatului I.I.C., l-a amenințat în mod direct cu moartea, cu ruperea contractului, cu pierderea banilor investiți, dacă nu acceptă schimbarea directorului P.C. și implicarea inculpatului în politica editorială, în același timp, propunându-i ca pentru a renunța la aceste cereri – schimbarea directorului, implicarea inculpatului în politica editorială – partea vătămată să îi dea lunar suma de 200.000 euro. Partea

vătămată a mai declarat că din acea dată inculpatul I.I.C. a venit zilnic la sediul R. între orele 10 – 16, împrejurare percepută de partea vătămată ca reprezentând o amenințare, datorită faptului că acesta cunoaște că inculpatul I.I.C. “are cazier și anturaj dubios”

Cu privire la cele privind data de 27.03.2011, instanța a constatat că probele administrate până la acest moment al urmăririi penale nu se coroborează cu susținerile părții vătămate.

Astfel, din planșele foto aflate la filele 124 și urm. dup nu se poate observa vreo persoană exercitând vreun act de violență, nici una dintre persoanele care apar în aceste fotografii nu a fost identificată și audiată, în ceea ce privește inculpații V.S.O. și I.I.C. aceștia necontestând prezența lor în sediul R. TV (în care se afirmă că au fost filmate imaginile) dar oferind o altă succesiune a evenimentelor, menționând că nu au fost însoțiți de nici o persoană, astfel că la acest moment al urmăririi penale nu s-a stabilit dacă persoanele care apar în fotografii fără a fi identificate confirmă sau nu declarația părții vătămate sau pe cele ale inculpaților.

De asemenea, la dosarul cauzei au fost atașate procesul verbal întocmit în 27.03.2011 de lucrători ai Secției 2 Poliție, în care nu se face nici o referire la exercitarea de violențe asupra bunurilor sau persoanelor aflate în sediul R. TV, sau la proferarea de amenințări, fiind consemnat că “la fața locului nu au fost înregistrate evenimente de natură penală cu privire la toate persoanele aflate acolo.” Au fost identificate firmele de pază ai căror agenți se aflau în acel moment în sediu, reprezentanții acestora depunând copii de pe contractile de prestări servicii și licențe. Referitor la procesele verbale de constatare și sancționare a contravenției aflate în copie la dosar, instanța constată că acestea se referă la fapte din data de 29.03.2011, constând în lipsa planului de posturi avizat de poliție. Organele de poliție au identificat la fața locului agenți de pază aparținând firmelor ____ – 7 persoane, despre care se consemnează că au fost chemați de G.S.A., SAS – 10 persoane despre care se consemnează că au fost chemați de N. D., membru al Consiliului de Administrație, persoană neaudiată până la acest moment al urmăririi penale

Astfel, s-a constatat că probele administrate până la acest moment al urmăririi penale – înscrisuri emanând de la organele de poliție – nu confirmă susținerile părții vătămate sau pe cele ale martorului I.A. cu privire la aspecte sus menționate.

Totodată, instanța a constatat că afirmația părții vătămate în sensul că inculpatul V.S.O. l-a amenințat la dat de 27.03.2011 cu moartea, de față fiind coinculpatul I.I.C., nu se coroborează cu nici un alt mijloc de probă administrat până la acest moment, fiind de altfel de neînțeles de ce în aceste condiții partea vătămată nu a relatat organelor de poliție sosite la fața locului aspectele pe care le expune abia în data de 08.04.2011, și nu a cerut intervenția acestora în situația în care aprecia că este în primejdie.

Totodată, susținerile părții vătămate cu privire împrurarea că inculpatul V.S.O. l-a amenințat cu “ruperea contractului, cu pierderea banilor” nu pot fi calificate ca reprezentând o acțiune de amenințare, fiind evident de natură comercială, iar cu privire la acceptul părții vătămate ca inculpatul V. să se implice în politica editorială s-a constatat că potrivit clauzelor contractului de management partea vătămată nu avea atribuții cu privire la acest aspect, astfel cum s-a detaliat mai sus.

De asemenea, afirmația părții vătămate că pentru a renunța la aceste pretenții inculpatul i-a cerut la acea dată suma de 200.000 euro lunar nu poate fi reținută, aceasta nefiind susținută de nici o altă probă administrată în cauză, fiind inexplicabil de ce partea vătămată nu a adus la cunoștința lucrătorilor de poliție sosiți la fața locului cele afirmate, pe de altă parte, față de clauzele privind încetarea contractului de management expuse mai sus, este greu de înțeles cum ar fi putut considera partea vătămată credibile aceste susțineri, atâta timp cât partea vătămată ca reprezentant al Managerului nu avea atribuții editoriale.

În ceea ce privește pe inculpatul I.I.C., instanța a constatat că partea vătămată nu precizează nici o susținere verbală a acestuia în data de 27.03.2011, nici vreo manifestare sau atitudine fizică ce ar putea fi calificată amenințare, neputând fi apreciată astfel simpla prezență a unei persoane, cu atât mai mult cu cât din transcrierile convorbirilor ulterioare dintre partea vătămată și acest inculpat nu rezultă existența vreunei temeri față de acesta

resimțită de partea vătămată și nici a vreunei rețineri în discuție.

Față de fișa de cazier a inculpatului I.I.C., din care rezultă că acesta nu este cunoscut cu antecedente penale, s-a constatat că susținerile părții vătămate referitoare la cazier și la anturajul dubios sunt lipsite de suport probator.

- partea vătămată a mai declarat că s-a întâlnit la cererea inculpatului V.S.O. cu acesta, în data de 02.04.2011, în banzinăria P. din com P. jud. P., partea vătămată fiind însoțit de martorul I.A., partea vătămată a urcat singur în autoturismul cu care venise inculpatul V.S.O., iar acesta din urmă l-a amenințat “de mai multe ori cu suprimarea fizică dacă nu acceptă condițiile impuse de el, inclusiv plata sumei de 200.000 euro”, discuția rezumată de partea vătămată în declarație durând potrivit afirmațiilor acestuia “circa o oră”. A mai arătat partea vătămată cu referire la data de 02.04.2011 că la jumătatea discuției a venit în autoturism și coinculpatul I.I.C., fără a arăta că acesta ar fi făcut vreo afirmație sau ar fi intervenit în vreun fel în discuție, sau ar fi avut o atitudine oricare ar fi aceea.

Cu privire la transcrierea acestei convorbiri înregistrate de partea vătămată instanța constată că potrivit Raportului de constatare tehnico științifică din 17.04.2011 întocmit de Institutul pentru Tehnologii Avansate, această convorbire are o durată de 30 minute și 42 de secunde, putându-se concluziona, față de declarația părții vătămate că discuția în cauză a durat circa o oră că nu constituie înregistrarea integrală a convorbirii purtate de către partea cătămată și inculpatul V.S.O., lucru care se poate deduce și din procesul verbal de transcriere din 15.04.2011, potrivit căruia convorbirea se încheie cu o întrebare adresată de inculpatul V.S.O. : “cu ce? Concret?”, împrejurare ce este greu de crezut ca fiind reală.

De asemenea, în ceea ce privește conținutul convorbirii, instanța a apreciat că acesta nu poate fi considerat a reprezenta o acțiune de amenințare față de susținerile aparținând inculpatului V.S.O. – “M. mi-a dat ok sa împușc rachete ... am împușcat sute, nu zeci... Toată rețeaua de bulibași din România lucra pentru mine, ca tine am îngropat prin dealurile de prin Moldova, duceam argintul industrial la italieni, îți jur pe copii mei că m-am gândit să îți lichidez toată familia cu tine în frunte”, ținând seama de conținutul cu neputință de crezut al majorității acestor

afirmații și de succesiunea lor , față și de afirmațiile inculpatului V. “Îți dau banii și ai plecat, îți promit în două luni îți dau toți banii, îți jur pe copii mei, îți dau bilet la ordin garantat cu imobile..... îți iei banii, le vând la sub preț ca să îți fac banii..... . Instanța a apreciat că nu pot fi calificate amenințare afirmația referitoare la dealurile Moldovei și nici cea privind faptul că inculpatul s-a gândit să lichideze partea vătămată (dincolo de faptul că este vorba de un gând și nu de vreun demers detaliat în concret) în contextual discuției dintre partea vătămată și inculpat cu privire la conținutul clauzelor contractului, context în care inculpatul enumeră 3 opțiuni: să îi dea părții vătămate banii investiți, să denunțe personal contractul și să se adreseze instanței judecătorești pentru soluționarea litigiului și să se înțeleagă.

Afirmația martorului I.A. că l-a auzit pe inculpate spunând că îl va gaza pe partea vătămată nu este confirmată de transcrierea înregistrării.

Nu poate fi reținut caracterul de amenințare al acestei convorbiri și față de conținutul de necrezut al majorității afirmațiilor inculpatului V., față de împejurarea că partea vătămată nu a arătat că ar fi resimțit vreo temere nici la 03.04.2011 când a expediat mailul ce constituie sesizarea și nici la 08.04.2011 când a dat declarația olografă și a relatat despre demersurile sale de a înregistra discuția.

Nu în ultimul rând, instanța a constatat că deși partea vătămată afirmă că inculpatul V.S.O. i-a pretins suma de 200.000 euro pentru a înceta amenințările analizate mai sus, în cuprinsul acestei convorbiri, chiar parțiale, nu se face nici o referire la vreo sumă de bani pe care ar fi urmat să o dea partea vătămată inculpatului, ci dimpotrivă, inculpatul se oferă să îi restituie acestuia banii investiți.

- Partea vătămată a mai declarat că în data de 03.04.2011 a avut o convorbire telefonică cu inculpatul V.S.O. care i-a cerut să se întâlnească și să modifice înțelegerile din contract, partea vătămată l-a refuzat spunându-i că pentru rezilierea sau anularea contractului trebuie să se adreseze instanței. Tot în ceea ce privește data de 03.04.2011, partea vătămată declară că a primit în jurul orei 16,00 un email cu “eventuale propuneri” despre care arată că presupune că “doreau să instituie un colegiu editorial pe care să îl controleze V. iar eu să nu mai intervin deloc”, cu privire la email arată că l-a primit de la E. S.

- **Instanța a constatat că nici aceste susțineri ale părții vătămate nu sunt confirmate de probe, fiind simple afirmații, la dosarul cauzei nefiind depus până la acest moment al urmăririi penale mailul menționat, și nefiind audiate persoanele implicate – E. S. – potrivit declarației părții vătămate.**
- Partea vătămată a mai aratat că în 03.04.2011 a trimis sesizarea redată anterior pe adresa de mail a Ministerului Public
- Partea vătămată a mai arătat că inculpatul I.I.C. vine zilnic cerându-i să accepte condițiile impuse de V., iar F. și N. își continuă acțiunile de intimidare la adresa părții vătămate, ultima constând în propunerea făcută de persoanele menționate anterior privind rezilierea contractului
- **Instanța a constatat că prima afirmație nu este susținută de probele administrate până la acest moment al urmăririi penale, iar următoarea se referă la persoane ce nu au fost audiate în cauză neputându-se stabili deci veridicitatea ei. Pe de altă parte nu poate fi apreciată acțiune de amenințare o solicitare de reziliere a unui contract comercial.**
- Partea vătămată a mai declarat că în decembrie 2010 a găsit pe un autoturism __ (neidentificat altfel) pe care îl folosea și martorul I., un dispozitiv GPS pe care bănuiește că i-a fost montat de oameni care lucrează pentru V.
- **Cu privire la această susținere, care a fost confirmată de martorul I.A., instanța a constatat că până la acest moment al urmăririi penale nu au fost administrate probe care să conducă la concluzia implicării în orice fel a vreunui din cei doi inculpați, afirmațiile părții vătămate fiind potrivit propriei declarații presupuneri personale.**
- Partea vătămată a mai arătat în finalul declarației că apreciază practicile inculpatului V. ca nefiind normale într-un stat de drept, membru al Uniunii Europene, că solicită efectuarea de cercetări cu privire la faptele descrise, pentru ca după ce menționează “atât declar, susțin și semnez” semnând declarația, să adauge că în data de 02.04.2011, la întâlnirea cu inculpatul a avut asupra sa un reportofon cu care a înregistrat discuția purtată cu acesta.
- **Se poate constata că partea vătămată nu arată nici un moment că a resimțit vreo temere reală, preocuparea acesteia părând a fi conformitatea cu statul de drept,**

membru al Uniunii Europene a “practicilor” inculpatului privind derularea unui contract comercial.

Analizând această declarație olografă dată de partea vătămată în data de 08.04.2011, instanța a constatat că nici un moment partea vătămată nu arată că faptele pe care le descrie aparținând celor doi inculpați, i-ar fi provocat o stare de temere.

Față de conținutul declarației olografe a părții vătămate date în 08.04.2011, care atestă lipsa unei stări reale de temere - instanța a apreciat că este greu de crezut că partea vătămată a început să resimtă o temere provocată de afirmația inculpatul V.S.O. în sensul că acesta s-a gândit să lichideze partea vătămată și familia acestuia și în sensul că inculpatul a îngropat pe dealurile Moldovei persoane ca partea vătămată, abia în data de 20.04.2011, cu ocazia audierii pe formular la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în prezența apărătorului său ales, după emiterea în cauză a autorizațiilor de interceptare și înregistrare și utilizarea de către partea vătămată a mijloacelor tehnice puse la dispoziție de către organele judiciare pentru a înregistra discuțiile purtate cu inculpații.

În ceea ce privește conținutul proceselor verbale de redare a convorbirilor înregistrate în baza autorizațiilor nr. ____ emise de Judecătoria Sector și a ordonanței provizorii emise de PÎCCJ la 14.04.2011 și confirmată de instanță, din lectura acestora se poate constata că nu există nici o afirmație, susținere a inculpaților V.S.O. sau I.I.C. care să conțină elemente explicite sau implicite de amenințare în înțelesul legii penale, la adresa părții vătămate sau a familiei acesteia, nici nu este formulată vreo cerere privitoare la vreo sumă de bani pe care să o remită partea vătămată în mod injust vreunuia dintre inculpați.

Mai mult, din conținutul convorbirii înregistrate în mediu ambiental la data de 20.04.2011, între partea vătămată și cei doi inculpați se poate constata că aceasta nu are un ton violent, cei trei discutând aspecte legate de derularea contractului de management, inculpatul V.S.O. dându-i sfaturi părții vătămate cu privire la relațiile cu personalul și colaboratorii, invitații etc. R. , partea vătămată fiind de acord cu susținerile acestuia, și mai mult partea vătămată afirmând cu privire la “primăria lui M.” : “și îi șantajăm p-ăia să dea bani la primărie”, iar inculpatul V.S.O. replicându-i : “nu șantajezi mă! Ei vin să te roage .. fă și tu un contract nu șantajezi tu că vin ei să te roage”.

În ceea ce privește discuțiile redată în referatul cu propunerea de arestare privind convorbirile dintre inculpații V.S.O. și I.I.C., instanța a apreciat că, față și de celelalte probe administrate până la acest moment

procesual, neconținând elemente concrete din care să rezulte existența unor acțiuni de amenințare efectuate de inculpați la adresa părții vătămate, nu pot fi apreciate, acestea singure, ca atrăgând concluzia existenței unor astfel de acțiuni: discuția din 15.04.2011, ora 12:43:29, purtată între S. O. V. și I. I.:

„I.: Alo!

V.: Ce faci, I.?

I.: Uite, pe aici, îl aștept pe S. să apară.

V.: Am înțeles, I.. Bine golănaș.

I.: Bine tată. După ce vorbesc cu el, dacă...

V.: Dar ai mai vorbit cu el, măi, dacă... Tot sucit e?

I.: N-am ajuns să vorbesc cu el. Am vorbit cu el la telefon și a încercat să-mi explice ceva. Și vreau să vorbesc cu el între patru ochi, când vine. Pe urmă, dacă e, trec pe la tine. Dacă ești acasă, trec pe la tine. “ (fila 283);

În ceea ce privește susținerea din referatul cu propunerea de arestare în sensul că pentru a sublinia seriozitatea amenințărilor proferate la adresa persoanei vătămate, la data de 30.03.2011, din dispoziția lui V., membrii Consiliului de Administrație (CA) D.N. și S.F.au destituit persoane din conducerea editorială a postului. Aceste aspecte au fost devenit publice prin comunicatele emise atât de către CA al SC R.M. SA, cât și de către SC A.I.SA, dar și personal de către V.S.O., care a arătat că persoana vătămată nu va mai fi manager, instanța a apreciat că aceste afirmații nu pot fi calificate ca subliniind seriozitatea amenințării cu moartea reclamantă de partea vătămată, iar în ceea ce privește amenințarea cu ruperea contractului, natura acesteia a fost analizată mai sus și nu poate fi apreciată faptă de natură penală.

Instanța a constatat că în data de 19.04.2011, la sediul parchetului s-a procedat la consemnarea seriilor bancnotelor ce formează suma de 150.000 (una sută cincizeci de mii) euro, în bancnote de 500 de euro, sumă pusă la dispoziție de către G.S., și care urma să fie dată lui V.S.O. sau I.I..

Susținerea din referatul cu propunerea în sensul că partea vătămată a arătat banii inculpatului I.I.C., dar nu i-a înmănat acestuia, solicitând o întâlnire cu inculpatul V.S.O., întâlnire ce a avut loc la 20.04.2011, fiind înregistrată ambiantal, susținere aparținând părții vătămate nu este confirmată de nici un alt mijloc de probă administrat în cauză.

Întâlnirea la care se referă partea vătămată este cea al cărui conținut este cuprins în procesul verbal de redare a convorbirii înregistrate în mediu ambiantal la data de 20.04.2011, analizată mai sus.

Instanța nu putea reține susținerea din cuprinsul referatului cu propunerea de arestare preventivă în sensul că după aceste discuții, la ora

17,10, la sediul SC R.M. SA, echipa de flagrant condusă de către procuror l-a prins pe inculpatul I.I.C. după ce a primit de la martorul I.A. suma de 150.000 de euro, din cuprinsul procesului verbal întocmit rezultând că în data de 20.04.2011, ora 17,10 au fost găsite într-un birou administrative al R. TV două persoane – I.A. și I.I.C.– iar pe masa unui birou se aflau trei fișicuri conținând suma de bani în euro despre care I.A. a afirmat că i-a fost remisă de partea vătămată pentru a o înmâna inculpatul I.I.C., iar acesta din urmă a declarat că nu cunoaște nimic, nefiind administrate probe științifice din care să poată fi trasă concluzia certă că inculpatul I.I.C. a primit această sumă de bani, astfel cum se susține. Procesul verbal nu poate fi coroborat cu vreun alt mijloc de probă administrat până la acest moment, din conținutul convorbirilor redade în procesele verbale aflate la dosar constându-se că nu există vreo referire la această sumă de bani.

Potrivit disp. art. 194 c.p. șantajul este fapta persoanei de a constrânge o altă persoană prin violență sau amenințare să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, pentru a obține pe această cale un folos injust pentru tine sau pentru altul.

Din analiza probelor administrate până la acest moment al urmăririi penale instanța a apreciat că în cauză nu sunt indicii suficiente din care să se poată desprinde concluzia plauzibilă că inculpații au comis acțiuni ce ar putea fi apreciate ca și constituind elementul material al infracțiunii sus menționate, nici în forma simplă și nici în cea agravată.

Astfel, așa cum s-a arătat pe larg mai sus, acțiunile inculpaților caracterizate “amenințare” de către partea vătămată ori nu pot în mod obiectiv avea acest caracter, fiind vorba de rezilierea, denunțarea unui contract, ori nu pot fi în mod credibil avute în vedere, ori nu există în concret (cum este cazul inculpatului I.I.C. referitor la care nici măcar partea vătămată nu enunță vreun act material ce ar putea fi calificat astfel)

În ceea ce privește forma agravată – care există atunci când constrângerea constă în amenințarea dării în vileag a unei fapte reale sau imagine compromițătoare pentru persoana vătămată – din nici una din probele administrate până la acest moment și nici din declarația părții vătămate – nu se poate constata, în mod logic, care a fost fapta – reală sau imaginară- cu dare în vileag a căreia a fost amenințat, neputând fi apreciat ca având acest caracter susținerile inculpatului V.S.O. cuprinse în convorbirea din 02.04.2011, analizată mai sus, respective: “te ridiculizez în tot târgul, te fac de c..., vei deveni penibil, îți izolez toți partenerii de afaceri”.

Astfel nu se poate caracteriza astfel susținerea redată, pe de o parte datorită întregului conținut al convorbirii analizat mai sus, și pe de altă parte datorită inexistenței vreunei referiri concrete care să poată contura natura faptei, caracterul real sau imaginar al acesteia, agravanta prev. de alin. 2 al art. 194 c.p. neputând fi reținută în lipsa unor astfel de minime elemente.

De asemenea, instanța a constatat că la acest moment al urmăririi penale nu au fost încă administrate probe din care să rezulte indicii suficiente pentru a putea fi desprinsă concluzia plauzibilă a existenței cerinței esențiale pentru latura subiectivă a infracțiunii pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală , respectiv scopul dobândirii unui folos ilicit. Nu poate fi considerat astfel, așa cum s-a stabilit în doctrină – V. Dongoroz ș.a. Explicații teoretice al codului penal roman, vol III pg. 309- situația când acțiunea de constrângere – cu privire la care în cauză nu au rezultat indicii suficiente - este efectuată în vederea realizării unei pretenții întemeiate pe un drept.

Ori, în cauză, astfel cum a fost analizat mai sus, există contractul de management cu privire la derularea căruia părțile – partea vătămată în calitate de manager și societatea R.M., prin Consiliul de Administrație, iar față de drepturile și obligațiile părților stipulate în contract, nu se poate stabili la acest moment al urmăririi penale o legătură infracțională între membrii Consiliului de Administrație – N.D.și S.F.– și vreunul dintre inculpați , astfel cum pretinde partea vătămată.

Nu în ultimul rând, instanța a constatat că în referatul cu propunerea de arestare preventivă și în ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpaților, fapta reținută în sarcina inculpatului V.S.O. este identificată în ceea ce privește momentul săvârșirii ca fiind “de la sfârșitul anului 2010 și pe parcursul anului 2011 până la 20.04.2011”, iar cea reținută în sarcina inculpatului I.I.C. “”începând cu data de 27.03.2011 și până la data de 20.04.2011”.

Ori, s-a stabilit în doctrină - – V. Dongoroz ș.a. Explicații teoretice al codului penal roman, vol III pg. 309- că fapta de șantaj se consumă în momentul în care executarea acțiunii de constrângere a fost efectuată complet și s-a produs urmarea imediată, împrejurarea că persoana vătămată a rezistat presiunilor sau a satisfăcut pretențiile făptuitorului neavând relevanță sub aspectul momentului consumării infracțiunii, iar în situația în care făptuitorul în realizarea aceleiași rezoluții infracționale repetă actele de constrângere, fapta capătă caracter de infracțiune continuată și are implicit un moment al epuizării – la momentul săvârșirii ultimului act de constrângere.

Ori, în cauză s-a constatat că a fost reținută în sarcina fiecărui inculpat câte o singură infracțiune de șantaj prev. de art. 194 alin. 1, 2 c.p. și repectiv art. 194 alin. 1 c.p., cu toate că sunt descrise mai multe acțiuni apreciate de partea vătămată ca fiind de constrângere, fără a fi identificat în mod cert care dintre acestea reprezintă infracțiunea consumată de șantaj reținută în sarcina fiecărui inculpat, astfel că instanța a analizat punctual fiecare dintre acestea în parte, aceste aspecte urmând a fi avute în vedere pe parcursul urmăririi penale în cauză.

Împotriva încheierii de ședință din 21.04. 2011 pronunțată de Judecătoria sectorului 5 București a declarat recurs, în termen legal,

recurentul Parchetul de pe lângă Judecătoria sectorului 5 București criticând încheierea pentru nelegalitate si netemeinicie.

În dezvoltarea motivelor de recurs depuse în scris la dosar și susținute oral, recurentul Parchetul de pe lângă Judecătoria sectorului 5 București a precizat că: Faptele pentru care inculpații sunt cercetați și existența indiciilor temeinice în sensul că aceștia au săvârșit fapte prevăzute de legea penală-art.148 rap. la art.143 alin.(1) din Codul de procedură penală, articolul 5 parag.1 lit.c din Convenție.

Măsura arestării preventive poate fi luată dacă sunt probe sau indicii temeinice că inculpatul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală. Sub acest aspect, articolul 5 parag.1 lit.c din Convenție nu impune ca autoritatea „...să fi adunat probe suficiente pentru a formula o acuzare completă în momentul arestării...., .

În raport cu dispozițiile legale aplicabile materiei, arestarea se întemeiază pe existența „ motivelor rezonabile,, adică a faptelor apte să convingă un observator obiectiv că este posibil ca persoana în cauză să fi săvârșit infracțiunea.

Așa cum rezultă din propunerea de arestare preventivă, în sarcina fiecărui inculpat s-au reținut infracțiuni unice'.

Așadar, examinarea propunerii de arestare preventivă s-a făcut pornind de la această confuzie, în care judecătorul fondului a depășit limitele sesizării în ceea ce privește situația de fapt avută în vedere de către parchet, (fila nr.22 încheiere, fraza 2,3). Sub acest aspect, a arătat că actele de constrângere repetate nu au fost identificate în referat prin indicarea actelor epuizate sau a celor rămase în faza tentativei. Eroarea cu privire la faptele ce au făcut obiectul cercetării penale a influențat analiza temeiniciei propunerii de arestare preventivă.

Confuzia judecătorului fondului a fost determinată de analiza stării de fapt a fost concentrată predominant asupra contractului de management, deși acesta nu intră în conținutul infracțiunii.

De asemenea, judecătorul fondului a reținut că nici un moment partea vătămată nu a precizat că amenințările formulate de inculpatul V.S.O. i-au provocat o stare de temere și ce demersuri a întreprins, urmare temerii produse. În plus, a reținut că declarațiile părții vătămate (declarația olografa din 8.04.2011 și 20.04.2011) nu se coroborează cu alte mijloace de probă (fila nr.13 încheiere).

Consideră că argumentele judecătorului fondului sunt eronate. Astfel, sub un prim aspect, pentru luarea măsurii arestării preventive este suficientă existența unor indicii temeinice de săvârșire a infracțiunii de șantaj, condiție ce se constată îndeplinită în cauză. Sub cel de-al doilea aspect, al probatoriului, în acest moment procesual

existența motivelor rezonabile și administrarea unor probe apte să convingă un observator obiectiv că este posibil ca persoana în cauză să fi săvârșit infracțiunea sunt elemente relevante.

Drept urmare, se impune ca instanța de control judiciar să procedeze la o nouă analiză pe fond a propunerii de arestare preventivă, pornind de la indiciile temeinice, de săvârșire a infracțiunii de șantaj de către cei doi inculpați în perioada martie- aprilie 2011 și să constate că sunt întrunite condițiile prevăzute de art.143, cu referire la art.68¹ din Codul de procedură penală.

II. MOTIVE DE NETEMEINICIE

Încheierea judecătorului fondului de respingere a propunerii de arestare preventivă se întemeiază pe atribuirea unor semnificații eronate acțiunilor și declarațiilor inculpaților și ale părții vătămate.

Din probele administrate până în prezent în această fază a urmăririi penale rezultă suficiente indicii că inculpații V.S.O. și I.I.C.au constrâns partea vătămată G.S.A.să adopte o conduită pe care acesta nu ar fi acceptat-o în lipsa amenințărilor ce i-au fost adresate, și care i-ar fi adus un prejudiciu patrimonial, și un beneficiu corespunzător, dobândit în mod injust, pentru inculpați.

Contextul în care au fost săvârșite faptele are o legătură cu încheierea „contractului pentru servicii de consultanță și management strategic și asigurarea resurselor de finanțare ale activității" între SC R.M. SA și SC A. I. SA la data de 24.10.2011. Inculpatul V.S.O. a asistat la semnarea contractului, fiind în mod indirect implicat în activitatea SC R.M. SA iar partea vătămată G.S.A., administratorul SC A.I. SA, a preluat în urma acestui contract finanțarea și managementul posturilor de radio și de televiziune ale societății menționate. În baza acestui contract, SC A.I. SA a achitat cheltuielile curente ale SC R.M. SA, suma totală investită fiind estimată de partea vătămată la aproximativ 10 milioane de euro. (copie contract - filele 44 și urm; fila 54 dovada sumei achitată de partea vătămată).

În acest context, începând cu luna decembrie 2010 inculpatul V.S.O. a generat unele neînțelegeri cu aceasta referitoare la aspectele editoriale ale televiziunii, la un contract de închiriere sau la alte clauze din contract.

Evident aceste aspecte descrise nu intră în conținutul material al infracțiunii de șantaj, astfel încât referirile din cuprinsul încheierii la imposibilitatea de a asimila presiunile inculpaților asupra părții

vătămate din această perioadă unor amenințări sunt lipsite de relevanță, raportat la obiectul cauzei.(fila nr.14 încheiere).

Faptic, inculpatul V.S.O. a manipulat în interesul său un litigiu civil în care se solicitase evacuarea SC R.M. SA din spațiile aflate în C. P. L. (a se vedea actele depuse de către apărătorii inculpatului -adresa nr. __) pentru a motiva pretențiile și amenințările adresate părții vătămate.

II. 1. În aceste circumstanțe în seara datei de 27.03.2011 a avut loc primul moment din conținutul constitutiv al infracțiunii de șantaj.

În acea seară, inculpatul V.S.O., însoțit de inculpatul I.I.C.și de un număr mare de persoane, estimat de partea vătămată și de martorul I.A. la aproximativ 40, a pătruns în spațiul R. TV.

Inculpații au pătruns în biroul părții vătămate, iar inculpatul V.S.O. i-a cerut acestuia schimbarea directorului editorial, amenințându-l că în caz contrar va cere unor persoane să îl omoare. Pe parcursul discuțiilor care au avut loc cu acest prilej, inculpatul V.S.O. i-a cerut părții vătămate suma de 200.000 de euro , în numerar, pentru a nu-i mai face probleme și pentru a nu pierde banii investiți până la acel moment, iar pentru a evita escaladarea conflictului, partea vătămată a afirmat că va analiza această variantă. Totodată, V.S.O. l-a desemnat pe I.I.C.ca reprezentant al său (acesta a fost momentul în care partea vătămată l-a cunoscut pe inculpatul I.I.C.) care din acel moment a însoțit zilnic partea vătămată, zilnic s-a aflat în acel sediu alături de partea vătămată pentru a se asigura că aceasta se conformează cererilor sale. (fila 124-141).

Teama creată părții vătămate rezultă din faptul că în acele împrejurări, pentru a determina inculpații și persoanele care îi însoțeau să părăsească sediul postului de televiziune a apelat serviciul 112 și a solicitat intervenția unui echipaj de poliție, care a identificat, la momentul la care a sosit la fața locului, prezența a 10 persoane. Acestea și-au justificat prezența invocând că lucrează pentru o societate de pază, dar a rezultat că nu erau angajați ai acesteia iar acea societate nu avea atribuții legate de paza imobilului, (fila 142-189).

Din mijloacele de probă mai sus menționate rezultă indubitabil că inculpatul V.S.O. a urmărit intimidarea părții vătămate, prin exercitarea unei presiuni constante. Numărul mare de persoane trimise la sediul R. TV reprezintă elemente ale șantajului. Aceste împrejurări au fost filmate de către o jurnalistă, iar caseta cu înregistrarea prezenței mai multor persoane și a inculpatului V.S.O. a fost depusă la dosarul de urmărire penală (fila 124-141).

De altfel, s-a dovedit că scopul prezenței inculpatului V.S.O. a fost de a convinge persoana vătămată de „forța” pe care o deține inclusiv datorită asocierii cu persoane care execută dispozițiile sale, acesta fiind și cazul inculpatului I.I.C.: ” ... In lumea mea, întâi se dă o lecție, atunci când ești chiar trei, după aia corecția, imediat. Eu ți-am dat două lecții, n-a urmat nicio corecție, două lecții și o discuție. Vrei s-o iei în serios, o iei în serios, tati, nu vrei s-o iei în serios, n-o lua în serios ...” (discuția din 02.04.2011, fil.5, inclusiv). De altfel, așa se exprima și inculpatul S. O. V., I.I.C. este „păstrătorul” înțelegerii cu partea vătămată (fila 344-357).

Temeinicia acestei interpretări rezultă din probele administrate în cauză și din evoluția acțiunilor de constrângere din zilele următoare în care presiunea a fost menținută, prin intermediul inculpatului I.I.C..

Deci, din acest moment posibilitatea părții vătămate de a lua hotărâri conform propriei voințe a fost încălcată prin constrângerea exercitată asupra sa, care, în mod obiectiv i-a produs temere. Această constrângere, având un caracter serios, a fost exercitată direct și indirect de către cei doi inculpați și a provocat nesiguranță părții vătămate, obligând-o la o anumită comportare prin care putea să suporte consecințe păgubitoare.

Împrejurările descrise rezultă din declarația părții vătămate, care se coroborează cu cea a martorului I.A., reprezentantul SC A.I. SA în consiliul de administrație al SC R.M. SA. Totodată, în cuprinsul discuției care a avut loc între inculpat și partea vătămată la data de 02.04.2011 se face referire la acest incident, prilej cu care V.S.O. afirmă că intenția sa inițială fusese „să-ți administrez lecția maximă, ca să termin și să dau o lecție tuturor...bă puștiule la mine îngroparea nu înseamnă teritoriu interzis...face parte din arsenalul de lucru când sunt supărat sau când am un interes mare de apărut. Eu nu glumesc cu asta.(filele 120-121).

Cu privire la aceste fapte, încheierea reține în mod greșit, că înscrisurile întocmite de lucrătorii de poliție nu se coroborează cu susținerile părții vătămate.

Or, judecătorul fondului a ignorat faptul că intervenția poliției a avut loc după plecarea din sediu a inculpaților, acesta fiind motivul pentru care procesul verbal întocmit nu conține referiri la acte de violență sau la amenințări, iar lipsa actelor de violență de pe planșele foto atașate la dosar nu înlătură în nici un mod susținerile părții vătămate.(filele 121-140).

Pe de altă parte, argumentele invocate de judecătorul fondului în sensul că ar fi fost necesară și audierea persoanelor care l-au însoțit pe inculpat sunt relevante sub aspectul anchetei, însă nu esențiale în susținerea propunerii de arestare preventivă, la baza căreia sunt necesare numai indicii temeinice.

Totodată, prin motivare se atribuie o relevanță nejustificată împrejurării că partea vătămată nu a adus la cunoștința lucrătorilor de poliție împrejurarea că fusese amenințată. Atitudinea părții vătămate, care a încercat identificarea altor modalități de soluționare a conflictului, în condițiile în care amenințarea directă la adresa vieții sale încetase, nu poate fi echivalată cu inexistența faptelor descrise. Dimpotrivă, intervenția în forță a inculpaților și prezența persoanelor care i-au însoțit reprezintă, în sine, o amenințare la adresa integrității fizice a părții vătămate, fiind evident că rolul preinșilor agenți de pază era de a suprima o eventuală opoziție la solicitările inculpatului.

În același context, prezența inculpatului I.I.C., care nu avea nicio calitate în cadrul societății, la discuția dintre V.S.O. și G.S.A.de la acea dată, 27.03.2011 a avut rolul de a asigura o credibilitate sporită amenințărilor cu acte de violență. Trebuie menționat că în cursul anului 2010 au existat mai multe relatări în presă referitoare la posibila implicare a celor doi inculpați în încercarea de a asasina mai multe persoane, printre care fostul director al unui serviciu de informații, împrejurare cunoscută de partea vătămată și care a fost de natură să contribuie la starea sa de temere.

Acesta a fost de altfel motivul pentru care, în perioada ulterioară, inculpatul I.I.C.s-a prezentat în fiecare zi la sediul SC R.M. SA, prezența sa având rolul de a accentua intimidarea părții vătămate în condițiile în care aceasta nu era angajată la societate, nu avea atribuții efective în administrarea societății,exercitând o presiune constantă. Inculpatul I.I.C.avea sarcina de a-i transmite solicitările coinculpatului, precum și de a primi suma de bani solicitată. Din acest motiv, inexistența unor amenințări directe adresate de inculpatul I.I.C.părții vătămate nu înlătură calitatea sa de participant la săvârșirea infracțiunii de șantaj.

În plus, prezintă relevanță și faptul că, periodic, inculpatul I.I.C. l-a informat pe coinculpatul V.S.O., la cererea acestuia, cu privire la probabilitatea realizării scopurilor infracționale comune, respectiv

certitudinea obținerii sumei de bani pretinse de la reclamant, precum și modul în care acesta respectă condițiile care i-au fost impuse, la întrebarea inculpatului V.S.O.: Cum a reacționat?", inculpatul I.I.C.afirmând: "Bine, e al meu! îl am pus la brelocul de la chei!" (a se vedea discuția telefonică din 13.04.2011, 15:46:49).

II.2. La data de 02.04.2011 a avut loc un alt moment al conținutului constitutiv al infracțiunii de șantaj.

La acea dată a avut loc o nouă întâlnire între inculpatul V.S.O. și partea vătămată, intermediată de I.I.C.în benzinăria P. din com P., jud. P.. Cu acest prilej, în autoturismul inculpatului a avut loc o discuție, pe care partea vătămată a înregistrat-o cu un reportofon pus ulterior la dispoziția organelor de urmărire penală. Această măsură de prevedere, improprie în alt context, a fost imaginată de partea vătămată ca o minimă protecție, tocmai urmare a evenimentelor sus menționate și a stării de teamă și nesiguranță.

Elementul material al infracțiunii de șantaj este susținut de afirmațiile inculpatului V.S.O., de modalitatea repetitivă a urmăririi suprimării vieții părții vătămate. De altfel, inculpatul nu a urmărit doar suprimarea vieții părții vătămate, dar și compromiterea imaginii părții vătămate.

Pe parcursul discuției, inculpatul V.S.O. a confirmat seriozitatea amenințărilor cu moartea adresate părții vătămate la întâlnirea precedentă, pe care le-a reluat, de mai multe ori, folosind diferite exprimări: „...Ca tine, la modul cel mai serios, am îngropat prin dealurile de pe acolo, de prin Moldova. Am îngropat la propriu ... Inițial, pe cuV.l meu că am vrut să-ți administrez lecția maximă, ca să termin și să dau o lecție tuturor ... Bă, puștiule, la mine așa ceva nu înseamnă teritoriu interzis, la mine face parte din arsenalul de lucru când sunt supărat sau când am un interes mare de apărut. Eu nu glumesc cu asta ...,Când ai vorbit de moarte ți-am spus să nu vorbești despre ceea ce nu știi ...Îți jur pe copiii mei că am gândit întâi să-ți lichidez toată familia, cu tine în frunte ...Tu ai încercat să te sinucizi și n-ai reușit.

Repet, tu ai încercat în momentul acela să te sinucizi Nu-ți dai seama, dar atunci a fost un act de sinucidere..."

Totodată, pentru a spori credibilitatea amenințărilor și temerea părții vătămate, inculpatul a afirmat că a procedat în același mod și în alte situații și a dispus uciderea a zeci de alte persoane, fără a fi pedepsit întrucât a beneficiat de protecția unui fost director al ___. De asemenea, inculpatul a afirmat că are influență asupra grupurilor de crimă organizată țigănești, pe care le controlează din perioada anterioară anului 1989, că poate influența deciziile politice, că are acces la rapoartele serviciilor de informații și că provine dintr-un mediu infracțional, astfel încât eventualele consecințe judiciare ale faptelor sale nu sunt importante.

În același context, inculpatul a amenințat partea vătămată că deține informații cu privire la persoana acestuia și că prin influența pe care o are asupra mass media va face publice aceste informații și îi va compromite imaginea, astfel încât va fi evitat de partenerii de afaceri: „... Te ridiculizez în tot târgul, te fac de c..., vei deveni un personaj penibil, eu știu să fac mișto și cu intrări în presă. Știu să te fac de c..., îți izolez toți partenerii de afaceri. Îți voi trimite un șir de copii ca să vezi că prieteni de-ai tăi, prieteni, cei care uneori ți-au spus că sunt apropiați, mi-au dat fișele tale. Ai să vezi rapoartele despre tine, cu ce-ai făcut, unde ai oameni, aia, aia, făcute de băieți, de servicii, nu de mine..."

O analiză atentă a acestei discuții purtată între părți, relevă faptul că inculpatul V.S.O. a prezentat părții vătămate consecințele pe care le va avea asupra sa aceste demersuri, la care va recurge dacă nu va da curs pretențiilor sale.

Din perspectiva realizării conținutului constitutiv al infracțiunii de șantaj (constrângere prin amenințare cu un rău, respectiv amenințarea cu darea în vileag a unor fapte imaginare) relevante sunt aspectele de ordin intențional, exteriorizate sub aspect psihologic prin capacitatea de intimidare fizică (nr. mare de participanți care au însoțit inculpatul în data de 27.03.2011) și verbală (rezultată din conținutul expresiilor folosite și modalitatea repetitivă).

Susținerile mai sus arătate rezultă din interpretarea mijloacelor de probă nefiind necesară o altă probă care să dovedească comportamentul inculpatului, deoarece intenția urmărită de inculpat a fost efectiv realizată asupra părții vătămate, întrucât aceasta a apelat inițial la înregistrarea discuției, ce a culminat ulterior cu sesizarea organelor judiciare abilitate ale unui stat de drept, care să le verifice din punct de vedere juridic.

După ce a creat în acest mod o puternică temere părții vătămate, V.S.O. i-a cerut să adopte o conduită impusă, oferindu-i trei variante alternative, fiecare din acestea presupunând obținerea în mod injust a unui folos de către inculpat.

Astfel, primele două "propuneri", făcute de inculpatul V.S.O., vizând rezilierea amiabilă a contractului sau denunțarea unilaterală erau doar forme ale acelorași pretenții injuste, deoarece erau practic inacceptabile pentru ambele părți.

Partea vătămată a asigurat resursele financiare de 10 milioane euro, fapt recunoscut de inculpat "..."G. e, cu el se vorbește, într-adevăr e acolo, cinci ani el îmi conduce operațiunile, e un tânăr de viitor, s-ar putea să reușească, îmi doresc să reușească, m-a salvat acum, sunt banii lui, nu pot să mă bag peste banii lui", (a se vedea discuția din 02.04.2011 fil.6)

Restituirea banilor investiți în baza contractului o prezintă inculpatul V.S.O., părții vătămate sub forma „îți dau bilet la ordin, garantat cu imobile, am șapte sute și ceva de imobile, am cu ce să-l garantez", demonstrează temeinicia susținerii că elementele de negociere a contractului sunt diferite de acțiunile de șantaj, (a se vedea discuția din 02.04.2011 fil.6) .

Ce-a de-a treia „propunere" a inculpatului a fost reiterarea pretențiilor formulate în 27.03.201, respectiv remiterea sumei de 200.000 de euro, solicitare la care partea vătămată a cedat, convenind ca banii să fie transmiși în numerar prin intermediul inculpatului I.I.C..

Sunt relevante discuțiile dintre inculpatul V.S.O. și partea vătămată, când după atenționarea "... în lumea mea, întâi se dă o lecție, atunci când ești chiar trei, după aia corecția, imediat. Eu ti-am dat două lecții, n-a urmat nicio corecție, două lecții și o discuție. Vrei s-o iei în serios, o iei în serios, tati, nu vrei s-o iei în serios, n-o lua în serios ..." părții vătămate i se oferă niște variante: „- opțiunea 1 - îți dau banii și ai plecat, opțiunea 2 - denunț eu contractul și ne judecăm, opțiunea 3 - ne înțelegem și, dacă nu te ții de cuvânt, îți dau cu p... în gură. Nu în brațe, în gură" (a se vedea discuția din 02.04.2011).

Plata menționată nu își avea echivalentul într-o contraprestație a inculpatului sau a unei entități controlate de acesta, ci reprezenta doar o garanție că partea vătămată va avea liniște, acesta fiind motivul pentru care suma urma să fie transmisă în numerar, fără îndeplinirea vreunei formalități.

Situația de fapt prezentată rezultă din declarațiile părții vătămate, coroborate cu procesul verbal de redare a înregistrării pe care aceasta a pus-o la dispoziția organelor judiciare, cu raportul de constatare tehnico - științifică depus la dosar, cu declarația martorului I.A., care a însoțit- partea vătămată și a auzit o parte a conversației și cu declarația inculpatului, care a recunoscut conținutul înregistrării. Astfel este relevantă precizarea inculpatului V.S.O.: „... în acea discuție l-am amenințat cu moartea, i-am spus că-l împușc, l-am înjurat, l-am făcut hoț ..." (a se vedea fil.3 din declarația dată în fața judecătorului fondului).

Cu privire la aceste acțiuni, în motivarea încheierii, contrar probelor, se reține, în mod surprinzător, că afirmațiile inculpatului făcute cu prilejul discuției din 02.04.2011 sunt cu neputință de crezut, iar intenția de a ucide

partea vătămată nu a fost detaliată în concret, astfel încât nu poate fi reținut caracterul lor de amenințare.

Concluzia este în mod vădit greșită și este contrazisă de ansamblul probator administrat în cauză. Modul în care a formulat inculpatul amenințările, tonul folosit, caracterizat prin iritabilitate și anxietate și descrierea împrejurărilor în care ar mai fi săvârșit asemenea lapte denotă, dincolo de orice dubiu, aptitudinea obiectivă a afirmațiilor sale de a crea o stare de temere. Mijloacele materiale semnificative de care dispune inculpatul dovedesc susținerile referitoare la posibilitatea reală de a angaja persoane care să exercite o agresiune fizică, împrejurare confirmată și de incidentul care avusese loc în ziua de 27.03.2011 și în care fuseseră implicate asemenea persoane.

Totodată, trebuie remarcat modul în care, pentru a face credibile amenințările, inculpatul face referire la informații din trecutul său care se coroborează cu informațiile apărute în mass media cu privire la aceleași aspecte, precum cele privind antecedentele sale penale, relația cu serviciile de informații, tranzacționarea certificatelor de proprietate sau implicarea în planuri de asasinare a unor persoane.

Detalierea planurilor de a ucide partea vătămată nu reprezintă o condiție a laturii obiective a infracțiunii, astfel încât referirea din cuprinsul încheierii la lipsa acestor detalii este lipsită de relevanță, simpla afirmație a intenției de a suprima viața părții vătămate în contextul dat fiind suficientă pentru existența amenințării.

Sub aspect subiectiv, atitudinea ulterioară a părții vătămate confirmă temerea care i-a fost creată. Astfel, **după întâlnirea din 02.04.2011 partea vătămată a sesizat la 03.04.2011 organele de urmărire penală, iar la data de 04.04.2011 (prima zi lucrătoare) a solicitat instituirea pazei la locuința personală, de către o societate specializată.**

Aceste împrejurări obiective sunt suficiente pentru a contura atitudinea părții vătămate față de amenințările adresate, fiind irelevantă împrejurarea că aceasta, care nu are pregătire juridică, nu a considerat esențial să menționeze această temere în cuprinsul declarației olografe ci doar în cuprinsul declarației consemnate de organul judiciar, aspect căruia instanța îi atribuie o importanță nejustificată, deși temerea părții vătămate s-a materializat prin solicitarea de asigurare a protecției sale și a familiei sale adresată organelor de urmărire penală.

Prezintă relevanță, împrejurarea că amenințarea la care a fost supusă partea vătămată nu numai că a fost foarte serioasă, dar a și produs puternice emoții acesteia și a speriat-o că se vor concretiza : "**... îți jur pe copii mei că am gândit întâi să-ți lichidez toată familia, cu tine înfrunte... "**

Sunt relevante și se impune a fi reținute probele din care rezultă că aceste stări de temere, nesiguranță a părții vătămate au fost **relatate tocmai de inculpatul I.I.C. în discuția** telefonică din 13.04.2011, ora 18:14 avută **cu N.A.D. „e foarte speriat, cum ți-am repetat ... e speriat, ascultă ce spun eu, e speriat că e prea**

multă liniște ... lăsând asta la o parte, e foarte speriat și i-am explicat ... ba da domnule, dar mi-e frică ...", discuție purtată în contextul negocierii unor contracte cu partea vătămată (a se vedea transcrierea convorbirii) .

Faptul că există convorbiri ulterioare între inculpați și partea vătămată, în care aceasta a încercat să se comporte normal și să discute probleme curente de administrare a societății, în condițiile în care sesizase deja organele de urmărire penală, nu este de natură să influențeze în vreun mod concluzia că starea de temere nu a existat în data de 27.03.2011 și 02.04.2011.

Cu privire la amenințarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imagine compromițătoare pentru persoana vătămată, instanța a reținut că aceasta nu este probată întrucât din probele administrate nu se poate constata care a fost fapta determinată la care face referire inculpatul.

Concluzia este greșită, având în vedere că pentru existența infracțiunii nu este necesar ca fapta să fie individualizată. Din cuprinsul procesului verbal de redare rezultă că inculpatul susține, în mod credibil, că deține o multitudine de informații referitoare la persoana părții vătămate, pe care le va folosi pentru a-l compromite, afirmație care se suprapune pe deplin conținutului constitutiv al infracțiunii. Acceptarea raționamentului din cuprinsul încheierii ar duce la concluzia, evident greșită, că legea sancționează doar amenințarea cu darea în vileag a unei singure fapte determinate, pe când amenințarea cu darea în vileag a unei multitudini de fapt, în același scop, nu intră în sfera ilicitului penal.

În cuprinsul motivării, instanța de fond face o confuzie între amenințarea adresată de inculpat părții vătămate și conduita pretinsă de la aceasta.

Astfel se reține că, oferirea celor 3 opțiuni părții vătămate, dintre care una presupunea restituirea banilor investiți de partea vătămată, împiedică reținerea în cauză a infracțiunii de șantaj.

Concluzia este greșită, în condițiile în care acceptarea rezilierii contractului în condițiile impuse de inculpat reprezintă una dintre conduitele alternative impuse părții vătămate pentru a evita producerea răului cu care fusese amenințată, și nu o amenințare în sine.

Acceptarea unei rezilieri a contractului și emiterea unor bilete la ordin care să garanteze restituirea sumelor investite echivalează cu acceptarea unei pierderi de către partea vătămată, care a încheiat contractul urmărind obținerea unui profit și care ar fi fost îndreptățită la plata de penalități în cazul denunțării unilaterale, în condițiile în care inculpatul nu invocase nerespectarea unei clauze. De altfel, din conținutul discuției rezultă că primele variante propuse de inculpat au un caracter formal, fiind în mod evident inacceptabile, scopul urmărit fiind obținerea sumei de bani.

Încheierea se referă în mod repetat la faptul că în sesizare partea vătămată a invocat constrângerea sa de către inculpatul V.S.O. să accepte un act adițional ale cărui clauze nu ar fi fost individualizate.

Afirmația este greșită, în condițiile în care din probele cauzei rezultă că aceste clauze se referă tocmai la acceptarea rezilierii sau a denunțării contractului fără plata penalităților prevăzute inițial.

Evitarea plății acestor penalități sau obținerea sumei nedatorate de 150.000 de euro reprezintă, totodată, folosul ilicit urmărit de inculpat ca element al laturii subiective a infracțiunii de șantaj. De altfel, după coroborarea probelor administrate, o analiză atentă relevă faptul că efectul dorit a se produce asupra părții vătămate a fost de a ceda pretențiilor pecuniare nejustificate, însă contextul discuțiilor a fost grevat pe activitatea derulată în baza contractului de management. La întrebarea inculpatului V.S.O. despre comportamentul și atitudinea părții vătămate: "cum a reacționat?", coinalpatul I.I.C. răspunde cinic: "Bine. E al meu, e al meu! II am pus la brelocul de la chei!" - a se vedea discuția din 13.04.2011, ora 15:46 și în coroborare cu discuția din aceeași zi de la ora 18:14, când chiar I.I.C. afirmă spaima pe care o trăiește partea vătămată.

II.3. Așa cum s-a arătat și cum de altfel rezultă din actele dosarului, ulterior datei de 02.04.2011, cei doi inculpați, pe de o parte, și partea vătămată, pe de altă parte, au avut mai multe convorbiri (13.04.2011 - ora 16.00.18, 19.04.2011 - ambiental, 19.04.2011 - ora 21.14.28, 19.04.2011 - ora 19.07.27, 20.04.2011 - ambiental). Coroborarea conținutului acestor discuții confirmă existența pretențiilor injuste formulate asupra părții vătămate cu privire la faptul că trebuie să dea suma de bani și cuantumul acesteia a fost fixat la 150.000 euro. De asemenea, rezultă cu certitudine că suma injustă pe care partea vătămată trebuia să o dea ,era destinată inculpaților și că ea urma să îi asigure părții vătămate liniștea.

Astfel, încă din data de 13.04.2011 partea vătămată a fost asigurată de inculpatul I.I.C. că va fi lăsat în pace: "dar aia e bătută în cuie, nu? 200 de mii pe lună, 150, Și mă lași în pace!... da. Eu de ce am vorbit până acuma ..." (a se vedea ambientala din 13.04.2011).

De asemenea, la 19.04.2011 când partea vătămată dorește să știe dacă banii vor ajunge la inculpatul V.S.O.: « vreau să fie sigur că ajung la el și ajung toți» inculpatul I.I.C. îi dă asigurări și confirmă că discuțiile au fost purtate și în prezența lui: « păi și nu ți-a fost clar, că a vorbit de față cu mine ? » .

Dat fiind faptul că are de dat o sumă atât de importantă, respectiv 150.000 euro, la data de 20.04.2011, partea vătămată a cerut inculpatului I.I.C. ca înainte de a-i preda banii să aibă o nouă întâlnire cu inculpatul V.S.O., pentru a se asigura că suma va ajunge la el și că în schimb vor înceta presiunile la adresa sa.

Acestea au fost motivele pentru care partea vătămată a avut o nouă discuție cu inculpatul V. S.O., în prezența inculpatului I.I.C..

Coroborarea acestei discuții cu declarațiile părții vătămate, cu ale martorului I.A., cu înscrisurile aflate la dosarul de urmărire penală și chiar cu înscrisuri depuse de către apărătorii inculpaților, evidențiază nesinceritatea declarațiilor date în fața judecătorului, dar mai ales modalitatea în care cei doi inculpați au conceput comiterea infracțiunii de șantaj.

Pentru susținerea acestor argumente amintim doar faptul că I. I. A. cunoștea foarte clar că partea vătămată « este foarte speriată » și că îi este subordonată « îl am pus la brelocul de la chei! », așa încât chiar și la data de 20.04.2011 când partea vătămată afirmă : « mie nu mi-e frică de ce-a fost, mie mi-e frică de ce se întâmplă », inculpatul îi replică „ eu încă o dată vin și spun de când am apărut eu în discuție, a zis: Bine, ești cu el acolo, sunteți împreună toată ziua, rezolvă problema ca tot ce dețin să meargă în parametr".

De asemenea, această temere a părții vătămate o cunoaște și inculpatul V.S.O. care cu cinismul propriului comportament exprimat și în fața judecătorului fondului arată „ ...G. este salariatul meu... ” apoi reproșează părții vătămate „ ... dacă nu m-ai înnebunit. Dacă e liniște, nu e bine, dacă e scandal, nu e bine. Cum p... mea vrei tu să fie bine, mă, băiatule mă?".

Practic întreaga conversație apare ca fiind o eternă cedare din partea patronului către „angajat”, dar probatoriul evidențiază faptul că cei doi inculpați știau că partea vătămată va da banii așa încât la dorința acesteia „ ... vreau să fie bine, vreau să fie liniște ...” replica este „ deci îți dau, după cum bine vezi, puștiule, îți dau și consiliul de administrație pe mâna.. mai mult decât atât...”. Totuși inculpatul V.S.O. stabilește limitele și atrage atenția părții vătămate asupra consecințelor acțiunilor sale – se referă la faptul că a fost anunțat public că organele statului au fost sesizate: „ încă o chestie, stop. Să nu te bazezi nicio clipă și să nu-ți dorești ca eu în două luni să fiu arestat. De ce? In ziua în care sunt arestat, ți se reziliază ție contractul de management și ai zburat de acolo cu fulgi cu tot".

Întregul dialogul desființează practic propria declarație pe care inculpatul V.S.O. a dat-o în fața judecătorului și demonstrează că nu a fost nicio înțelegere pentru a fi înregistrate amenințările proferate la adresa părții vătămate în data de 02.04.2011 „De când am vorbit noi ultima oară, nu cred că ai mai simțit vreo adiere în jurul tău” însă neliniștea părții vătămate „ Nu zic, că după aia iar țipați” este temperată prin aceleași afirmații conciliante, care însă nu au legătură în fapt cu motivul real pentru care s-au întâlnit „Deci ei mâine își dau demisia, de mâine nu-i mai ai pe cap, gata ... Deci ți-am dat, iubitul meu prieten, tot ce nici măcar nu ți-ai dorit, inclusiv C.A-ul. Mai mult decât atât, iubitele, n-am ce să-ți mai dau. Dacă mă mai f... la cap cu stări de nesiguranță, băi, termină-te dracului, că nu vreau să-ți fac ceva. Mie îmi convine ca cineva să nu doarmă noaptea de grija salariilor".

Aceste ultime afirmații exprimă modalitatea cinică și insidioasă de purtare a dialogului și de atenționare a părții vătămate pentru a da suma de bani cerută, întrucât deși i se dă și ceea ce nu a cerut este deranjant că îi este tot timpul frică.

Desigur, deși în fața judecătorului fondului inculpatul V.S.O. a afirmat că amenințările nu au fost decât o joacă, o înregistrare „care să-l convingă pe B. că sunt certați”, în fața părții vătămate afirmă „Eu am reacționat doar când am avut senzația că vrei să ieși de aici ce nu-i alt tău, atât... copilul, a fost singura dată când am reacționat, cu duritate, într-adevăr, că sunt un tip dur, nu sunt dus la biserică, dar am reacționat doar în momentul în care m-am simțit amenințat, în rest mi-am văzut de ale mele” .

După ce partea vătămată îl asigură că martorul A. I. va da cei 150.000 euro inculpatului I.I.C. „A. rezolvă problema cu I. și suntem clean ...a rămas cum v-a zis I., v-a spus nivelul, tot, adică ...”, dar în același timp își exprimă îngrijorarea cu privire la posibilitățile financiare de a scote fără acte importantă sumă de bani : „A fost vorba de o grămadă de apăsări. Bani acolo, bani acolo.... „, cum este cea de 150.000 euro, adică salariul unui... pe un an de zile, dialogul are o altă turnură, către sfaturile pe care partea vătămată ar fi necesar să le urmeze în activitatea sa de manager pentru a nu fi în dificultate să-i dea și alte sume de bani solicitate în același mod: „N-am niciun fel de treabă cu tine, nu mai sta dracu' în nesiguranță și caută soluții manageriale inteligente... Tu ai intrat într-un joc, ale cărui reguli nu le știi ... Eu asta îți spun: bagă-te cât vrei! Cine te oprește?! Mai departe, fii atent aici! Cel puțin două milioane de euro pierde stația din șpagile pe care și le iau salariații tăi ...fiscalizează banii... lucrurile s-au schimbat de la prima noastră discuție. S-au schimbat masiv. Adică acum ți-am dat prerogative, ți-am dat autoritate. Folosește-le. Cum? Îți dau un singur exemplu. M. să arate că e pe bicicletă.... A dat o șpagă de două-trei mii de franci..., de euro unui papagal, la noi. Le aducem corect în firmă, firma plătește taxe și impozite, sistemul fiscalizarea, Fiscalizează șpagile. Bagă-le frumos în companie și ți-am spus în loc să-l coste p-ăla două mii îl costă o sută de mii, dar costă oficial, cu taxe date la stat și câștigă firma mamă. Și îți micșorează ție efortul financiar. „

Cu ocazia audierii în fața judecătorului fondului, inculpatul V.O. S. epatează și minimizează importanța sumei de 150.000 de euro solicitate prin amenințare de la partea vătămată, arătând că acesta sumă „... nu înseamnă nici banii de țigări ...”, iar în fața părții vătămate despre sumă spune „-?... Sunt mărunțiș, pustiu! ...”, atunci când partea vătămată afirmă „Sunt mărunțiș, dar sunt destui! Pentru mine nu-s așa de puțini.”

Din acest moment inculpatul oferă o rețetă a modalității în care partea vătămată poate obține importante sume de bani: „Îți scoți și banii tăi și profitul și tot ce vrea mușchiul tău, nu te oprește nimeni. Nu mi-am propus

nici o clipă să-ți iau jucăria din mână. Am intervenit cu duritate când ai greșit... Până când nu ai greșit, nu m-am băgat" .

Ulterior acestei discuții, în timp ce reveneau de la întâlnirea cu inculpatul V.S.O., inculpatul I. I. C. încearcă să liniștească partea vătămată „Eu știu că ești supărat, dar ce să-ți fac? „, și se stabilesc detaliile de predare a banilor „ ...Vorbesec cu A. ...la el, să văd pe unde e, te vezi cu el undeva, cum vrei tu, îți stabilești formula...Ce zici?..."

Ulterior, partea vătămată a înmănat martorului I.A. suma de 150.000 de euro, pe care martorul i-a înmănat-o inculpatului I.I.C. într-un birou din sediul R. TV, activitatea surprinsă de intervenția organelor de urmărire penală.

Instanța a înlăturat constatările din cuprinsul procesului verbal și declarațiile martorului I.A., reținând că nu au fost administrate probe științifice din care să poată fi trasă concluzia certă că inculpatul I.I.C. a primit această sumă de bani.

Concluzia este greșită, în condițiile în care probele nu au o valoare prestabilită și nu există nicio rațiune pentru a solicita administrarea unui anumit mijloc de probă pentru a dovedi o anumită împrejurare. De altfel, în cauză nu este esențial să se stabilească dacă inculpatul a atins efectiv bancnotele, ci că el a acceptat primirea sumei, împrejurare dovedită pe deplin prin mijloacele de probă menționate.

Împrejurarea invocată în încheiere referitor la faptul că nu au fost audiate toate persoanele care ar putea cunoaște aspecte legate de situația de fapt este irelevantă în această etapă procesuală. În condițiile în care în cauză se dispusese autorizarea înregistrării convorbirilor, audierea persoanelor indicate în încheiere ar fi alertat persoanele implicate și ar fi limitat utilitatea acestui procedeu probatoriu.

Atitudinea nesinceră a inculpaților rezultă din analiza declarațiilor acestora. Astfel, pe parcursul urmăririi penale ambii inculpați s-au prevalat de dreptul de a nu da declarații, iar în fața judecătorului fondului au făcut afirmații nereale, pentru a se asigura că datorită specificului procedurii nu pot fi verificate. Inculpatul V.S.O. a susținut că deține o înregistrare care ar atesta o altă situație de fapt decât cea reținută în referatul de arestare și a depus o pretinsă transcriere a unei convorbiri cu partea vătămată, însă nu a prezentat această înregistrare organelor de urmărire penală, care i-ar fi putut expertiza autenticitatea, așa cum au făcut cu înregistrarea pusă la dispoziție de partea vătămată. Totodată, apărarea inculpatului, potrivit căruia înregistrarea din 02.04.2011 reprezintă rezultatul unei înțelegeri cu partea vătămată, este contrazisă de toate probele administrate în cauză, precum și de conduita anterioară și ulterioară a părților.

Pe de altă parte, susținerile inculpatului I.I.C., potrivit căruia suma de 150.000 de euro reprezenta rata de leasing pentru un elicopter achiziționat

de R. TV, este înlăturată de procesul verbal de redare al convorbirii ambientale din 20.04.2011, din cuprinsul căreia rezultă că valoarea ratei era de 13.000 de euro, precum și de împrejurarea că o asemenea sumă nu ar fi putut fi achitată în numerar de către o societate comercială. Totodată, susținerea potrivit căreia nu a știut nimic despre suma de bani înmănată de martorul I.A. e înlăturată de procesul verbal de redare a conversației care a avut loc între aceștia, din cuprinsul căreia rezultă că inculpatul îi cere martorului să numere banii.

EXISTENȚA PERICOLULUI CONCRET PENTRU ORDINEA PUBLICĂ

Există probe temeinice că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 148 lit. d și f C.pr.pen. cu privire la inculpatul V.S.O. și cele prevăzute de art. 148 lit. f C.pr.pen. cu privire la inculpatul I.I.C., astfel încât se impune luarea măsurii arestării preventive față de cei doi inculpați.

Soluția judecătorului fondului s-a întemeiat pe o stare de fapt interpretată greșit, contrazisă de probele administrate, și de aceea nici nu a mai procedat la analiza propunerii măsurii arestării preventive prin prisma pericolului concret pentru ordinea publică.

Or, acest aspect al probațiunii în raport cu elementele de fapt și urmările sale ține de esența temeiului în baza căruia s-a formulat propunerea de arestare preventivă și este obligatoriu a fi analizat pentru că există indicii rezonabile de comitere a infracțiunii.

Aprecierea cerinței pericolului concret pentru ordinea publică presupune deci, o analiză procedural penală. Această condiție trebuie motivată în mod special, pentru că așa cum s-a stabilit în practica judiciară, ea nu rezultă și nu se confundă cu pericolul social al faptei. Judecătorul trebuie să aprecieze sub acest aspect dacă fapta de care este acuzat inculpatul tulbură ordinea juridică mediul social ocrotit prin normele dreptului penal și procesual penal, dacă creează o stare de primejdie pentru raporturile sociale și normala lor desfășurare.

În mod greșit, judecătorul fondului a apreciat inexistența probelor și în consecință nu a mai analizat aspectele pericolului social. În cauză, în condițiile mai sus arătate existența probelor privind infracțiunile reținute în sarcina inculpaților este evidentă. În acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, propunerea de arestare preventivă a fost temeinic motivată prin raportare strictă la probatoriul administrat până în acest moment al urmăririi penale și care a confirmat existența indiciilor rezonabile din care rezultă că s-a comis infracțiunea de șantaj de către inculpați.

Deci, probatoriul administrat în decurs de aproximativ 15 zile de la depunerea sesizării de către partea vătămată, extrem de vast, și care se află în curs, a stabilit un lanț causal judiciar.

Analiza propunerii de arestare preventivă trebuie să cuprindă analiza circumstanțelor privitoare la faptă, a împrejurărilor în care a fost comisă și a

consecințelor pe care le-a generat și analiza pericolului concret pentru ordinea publică, pe care îl reprezintă lăsarea în libertate a inculpaților. Dar, judecătorul a luat în considerare atunci când a respins propunerea de arestare preventivă, doar inexistența probelor sau indicilor din care să rezulte că inculpații au săvârșit o faptă prevăzută de legea penală.

Dovedind o preocupare exagerată pentru susținerile inculpaților din fața instanței, nu a mai vegheat la justul echilibru dintre interesele contradictorii din cauză și nu a efectuat o analiză a faptei și urmărilor produse. Practic, instanța de fond îi reproșează părții vătămate că nu reproduce fidel toate amănuntele tehnice ale infracțiunii, că nu descrie în mod riguros în sesizare temerea pe care a suferit-o, că după data de 27.03.2011 când a avut loc prima acțiune de constrângere prin amenințare a rămas în pasivitate până în data de 3.04. 2011. Practic părții vătămate i se creează sentimentul că este un instrument de care are nevoie justiția și nu că este o persoană care are nevoie de justiție. Partea vătămată este pusă în situația de a re trăi faptele, ceea ce echivalează cu descurajarea sa să mai denunțe infracțiunea, deoarece i se creează suferințe suplimentare .

De asemenea, nu a analizat tulburarea produsă ordinii juridice. Analiza faptelor, alături de analiza persoanei inculpaților sunt elemente esențiale în aprecierea existenței sau nu a pericolului concret pentru ordinea publică și numai dacă veghează la respectarea drepturilor fiecăruia și a interesului public, instanța de judecată poate ajunge la o soluție care să aibă în vedere justul echilibru pentru ordinea juridică și mediul social ocrotit.

Or, conform raționamentului pe care și-a întemeiat judecătorul fondului soluția , mediul social și ordinea juridică nu au aceleași șanse să fie protejate, într-un caz în care probele nu au fost administrate în mod complet până la formularea propunerii de arestare (deși normele procesual penal, dispozițiile art. 172 Cod procedură penală, dispozițiile art.6 Convenție prevăd în mod expres că se analizează actele procedurale și procesuale pe care se întemeiază propunerea de arestare preventivă), în care partea vătămată este om de afaceri, aflat într-o relație contractuală cu inculpatul, care depune numai în fața instanței acte medicale și prezintă versiuni de apărare, prin care acreditează, fără probe, existența unor înțelegeri contractuale pentru a îndepărta analiza de la fapta penală

Surprinzător, pe tot parcursul motivării se acordă atenție numai poziției inculpaților, iar argumentele procurorului întemeiate pe probele administrate sunt folosite doar pentru a afirma absența elementelor pertinente și plauzibile din relatarea părții vătămate. Prin această abordare, banalizează urmările deosebit de grave produse prin aceste fapte care îngrădesc libertatea de voință a victimei, care nesocotesc reguli elementare de conviețuire socială. Argumentele, lipsite de analiza faptei și urmărilor creează sentimentul că dacă există un raport contractual între părți, orice

infracțiune de amenințare cu moartea, făcute sub constrângerea acesteia de a da, a face nu sunt reale sau serioase, căci au legătură cu acea relație.

Astfel, prin această abordare, practic se atribuie șantajului caracteristica unui fenomen acceptat și se sugerează societății că șantajul, dacă se petrece între parteneri contractuali, nu este plauzibil.

Analiza concretă a cauzei anterior dezvoltată demonstrează că există indicii rezonabile care să conducă la concluzia că pericolul întregului ansamblu faptic al cauzei are în acest moment valențe sporite și justifică măsura arestării preventive datorită consecințelor produse și persoanei inculpaților.

Prin raportare, la complexitatea cauzei, cercetările penale efectuate până în acest moment au cristalizat sub aspect probator, cu suficientă rezonabilitate, actele infracționale comise de inculpați. Pericolul concret are o existență legată de timp, iar probele administrate în interval de aproximativ 15 zile, de la sesizare, demonstrează că lezarea ordinii de drept este actuală, față de momentul faptei, în raport cu faptele reținute în sarcina inculpaților. (amenințarea asupra părții vătămate, rezultată din sesizare era serioasă iar organele judiciare au efectuat acte de cercetare și au administrat probe cu celeritate pentru a evita o eventual producere a unei consecințe grave asupra părții vătămate, familiei sale).

Intr-un asemenea caz, probele care dovedesc faptul că lăsarea în libertate a inculpaților prezintă pericol concret pentru ordinea publică sunt chiar indiciile temeinice din care rezultă că faptele de șantaj au produs consecințe de o gravitate accentuată. Prin ele însele acestea declanșează reacții de nemulțumire victimei, dar chiar și altor segmente de populație și poate crea tentația pentru alții să-și facă singuri dreptate, în raport cu forța de intimidare, de care dispun sau pe care și-o pot procura, de forța pe care o au să preseze pentru obținerea unui avantaj ilicit prin amenințare.

Legiuitorul a lăsat judecătorului dreptul de a aprecia asupra pericolului social.

În cazul inculpatului V.S.O., pericolul concret pentru ordinea publică s-a accentuat și nu se află acum doar la nivel de apreciere a comportamentului său viitor. Inculpatul a săvârșit o nouă infracțiune, deși se află sub rigorile măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, în cauza aflată pe rolul Tribunalului București. A trecut peste consecințele măsurii, a înfrânt aceste consecințe și a revenit în câmpul infracțional. Măsura obligării de a nu părăsi țara a fost calificată drept suficientă pentru ca inculpatul să se abțină de la repetarea infracțiunilor în acea cauză în care este cercetat. Dar inculpatul, constatând că măsura nu este riguroasă, că nu există nici un pericol să suporte consecințele încălcării legii a comis o altă infracțiune. Stăruința infracțională sedimentează convingerea că inculpatul nu are considerație pentru normele sociale, pentru ordinea socială, ci duce o luptă continuă cu legea pentru că a constatat că poate învinge. Prin

atitudinea procesuală inculpatul încearcă să ofere piste false cu privire raporturile sale cu partea vătămată.

Examinând recursul declarat, atât prins prisma motivelor invocate cât și din oficiu, Tribunalul apreciază calea de atac ca fiind întemeiată, pentru următoarele considerente:

În analizarea legalității și temeiniciei încheierii recurate, Tribunalul, în opinie majoritară, a pornit de la prevederile art. 148 alin. 1 C.p.p. raportat la art. 143 alin. 1 C.p.p., conform cărora măsura arestării preventive poate fi luată față de inculpat dacă sunt probe sau indicii temeinice că a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală și există vreunul dintre cazurile la care se referă art. 148 C.p.p.

Înainte de a proceda la analizarea condițiilor cerute de textele de lege mai sus indicate, Tribunalul, în opinie majoritară, constată că au fost îndeplinite în cauză exigențele art. 143 alin. 3 C.p.p., în sensul că inculpații-intimați au fost asistați în fața judecătorului de apăratori aleși și că au înțeles să uziteze de dreptul lor de a nu face declarații.

De asemenea, Tribunalul constată că din punct de vedere procedural, drepturile inculpaților-intimați au fost respectate și în fața instanței de fond, în sensul că au fost asistați de apăratori aleși, au fost audiați în legătură cu fapta pentru care s-a formulat propunerea de arestare și au avut ultimul cuvânt.

În ceea ce privește fondul propunerii de arestare preventivă, Tribunalul apreciază că ceea ce are relevanță în cauză este, în primul rând, împrejurarea dacă există sau nu există probe sau indicii temeinice că inculpații-intimați deduși judecății au săvârșit o faptă prevăzută de legea penală.

Potrivit art. 68/1 C.p.p.: „Sunt indicii temeinice atunci când din datele existente în cauză rezultă presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează acte premergătoare sau acte de urmărire penală a săvârșit fapta”.

De asemenea, constată Tribunalul în cauza Fox, Campbell și Hartley contra Regatului Unit/30.08. 1990, s-a statuat că, caracterul rezonabil al presupunerilor pe baza cărora se dispune o arestare, constituie un element esențial al protecției oferite de art. 5 paragraf 1 lit c din Convenție împotriva privărilor arbitrare de libertate.

Existența unor „presupuneri rezonabile” reclamă în accepțiunea CEDO, existența unor fapte sau informații apte să convingă un observator obiectiv că este posibil ca persoana în cauză să fi săvârșit infracțiunea.

Pentru a clarifica această împrejurare, tribunalul în opinie majoritară, reține că la data de 03. 04. 2011, partea vătămată G.S. a trimis un mail pe adresa Ministerului Public, în care se preciza că la data de 02. 04. 2011, numitul V.S. –O. l-a amenințat în scopul acceptării de către partea

vătămată a unei clauze într-un contract de management pentru ca ulterior, la data de 07. 04. 2011, Parchetul de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție să se sesizeze, din oficiu, în legătură cu săvârșirea de către V.S.-O. a unei infracțiuni de șantaj, prev si ped. de art. 194 alin. 1 Cod penal asupra părții vătămate G. S.-A..

Tribunalul, în opinie majoritară, apreciază că din acest moment Parchetul de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție s-a autosesizat, există primul indiciu temeinic că s-a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, prezumție care este întărită ulterior prin declarațiile detaliate ale părții vătămate, declarațiile martorilor și procesele verbale de redare a discuțiilor telefonice înregistrate în baza autorizațiilor emise de judecător.

Astfel, în declarația pe care a dat-o la data de 28.04.2011 (filele 11-15 dup) partea vătămată G.S.A.a declarat că: „(...) începând cu luna decembrie a anului 2010, S. O. V.a început să exercite presiuni asupra mea, pentru a obține acceptul meu față de o implicare a sa personală în activitatea Redacției R. TV din punct de vedere editorial.

Presiunile au fost făcute fie direct, fie telefonic, și vizau nepriceperea mea la televiziune, precum și activitatea defectuoasă a directorului editorial C.P. (...) nu am acceptat aceste sugestii și presiuni (...) consider că prin acțiunile întreprinse de S. F., D.N. și directorul general S. E., V. a încercat să mă oprească de la îndeplinirea indicatorilor prevăzuți în contractul de management (...). În seara zilei de 27.03.2011, S. V., însoțit de un număr de aproximativ de 40 de persoane, printre care și numitul I. I. au intrat cu forța în spațiul închiriat de A.I.și în care își desfășoară activitatea R. TV (...) S. O. V.și persoanele venite m-au amenințat că mă dau afară din clădire. Arăt că sediul era păzit de patru persoane care nu au putut să facă față situației. V.și I.I. au venit în biroul unde îmi desfășor activitatea. V.a cerut ca eu să accept să fie schimbat C.P. întrucât nu-i mai răspundea la telefon. V.m-a amenințat în mod direct cu moartea, cu ruperea contractului, cu pierderea banilor investiți, dacă nu accept condițiile sale, respectiv schimbarea lui C.P. și implicarea sa în politica editorială. Textual, S. O. V.mi- a spus „eu nu pot să te omor, dar pot să pun pe alții să o facă pentru mine”.

În prezența lui I.I., V.mi-a spus că poate renunța la pretențiile sale și că poate să determine pe oamenii săi să nu-mi mai facă probleme, dacă accept să dau lunar, cash (...) suma de 200.000 euro (...) eu m-a amenințat că dacă nu accept plata acestor bani, îmi va face probleme în continuare, inclusiv rezilierea contractului (...) Prezența dlui I.I. în redacție consider că reprezintă un element suplimentar de presiune (...) Ulterior acestor evenimente, I. I. a venit zilnic în post, fără a avea o funcție, spunând că este reprezentantul lui V.și că nu poate fi dat afară cu paza. Vine pe la ora 10 și pleacă pe la ora 16. Vorbește des la telefon. După aceste evenimente, I. I. a venit la mine în birou și mi-a transmis un mesaj din partea lui V.. Mi-au cerut o întâlnire în data de 2.04.2011 la ora 15 (...) s-a stabilit ca întâlnirea

să aibă loc în benzinăria P. de pe __, în comuna P., județul P. (...) eu am ajuns primul. În momentul în care a ajuns V., acesta m-a rugat să vin în mașina lui (...) În această întâlnire m-a amenințat de mai multe ori cu suprimarea fizică dacă nu accept condițiile impuse de el, inclusiv plata sumei de 200.000 euro. Mi-a spus textual că vrea să-mi dea lecția supremă, să mă omoare, că a omorât mulți racheți și i-a îngropat în dealurile Moldovei. M-a amenințat că îmi poate da drumul la gaze în casă (...) Mi-a vorbit mult timp de posibilitățile de care dispune pentru a omorî oameni. Am stat în mașină de vorbă circa o oră. La jumătatea discuției, V.l-a chemat prin telefon și pe I. I., care a venit cu un autoturism (...) Fac precizarea că I. I. a urcat în mașină (...) În data de 4.04.2011 pe la prânz, a venit I. I. la mine în birou. Mi-a spus că V.este jos într-un autoturism și că vrea să discute cu mine. I. I. mi-a spus că dacă îi dau banii lui V., acesta se va liniști. M-a rugat să cobor pentru o discuție cu V., lucru pe care l-am făcut. La întâlnire, V.mi-a reiterat ideea că dacă accept să plătesc o sumă de 200.000 de euro pe lună către el și oamenii săi, nu voi mai avea probleme (...) În continuare, situația este tensionată la R., I.I. venind zilnic și cerându-mi să accept condițiile impuse de V.(...)”.

De asemenea, Tribunalul constată că la data de 20.04.2011 partea vătămată G.S. a precizat: “(...) De la momentul în care am dat declarația olografă la Pachetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, m-am mai întâlnit , în afară de întâlnirea din ziua de azi, 20.04.2011, cu S. O. V., de încă două ori. Ambele întâlniri au avut loc în spate la C. P. L., vis-a-vis de Restaurantul „T. S.”, ambele întâlniri realizându-se în mașina la S. O. V..

Întâlnirile au avut loc în autoturismul acestuia, întrucât acesta nu se putea deplasa din autoturism. Precizez că, de ambele dați, în autoturism s-a urcat și I.I.. De fiecare dată, I. I. a stat pe locul șoferului, iar eu cu S. O. V.am stat pe bancheta din spate a autoturismului, întâlnirile au fost stabilite prin intermediul lui I. I.. I.I. venea la mine la birou și îmi dădea de înțeles că S.O. V.este jos și că trebuie să ne întâlnim cu acesta.

Cu prilejul acestor discuții, S.O. V.a precizat, din nou, că dorește schimbarea condițiilor conținute în clauzele contractului de management încheiat. Fac precizarea că dorea schimbarea sensului clauzelor contractului. Dorea ca eu să asigur finanțarea, iar dânsul să aibă influența editorială.

Precizez că, de fiecare dată, folosea un ton amenințător, iar, de fiecare dată când mă întâlneam cu el, deveneam tot mai speriat, începând să-mi fie teamă din ce în ce mai mult. Mi-a spus că risc să pierd banii investiți în baza contractului de management dacă nu accept condițiile lui și risc să mă decredibilizeze în mediul de afaceri și să-mi creeze probleme, atât fizice, cât și economice.

De asemenea, cu prilejul discuțiilor, mi s-a reamintit de suma de bani pe care trebuie să o plătesc lui S.O. V., prin intermediul lui I.I., pentru a fi lăsat în pace. Mi-a subliniat de fiecare dată că este o persoană puternică și influentă în România și că nu știu în ce mă bag dacă nu fac cum îmi cere.

În data de 19.04.2011, în jurul orelor 16,00, I.I. a venit la biroul meu de la R. TV, iar eu am încercat să-l conving că situația economică este totuși dificilă, că mai trebuie să plătesc salariile de la P. TV din Republica Moldova și că-mi este foarte greu să fac rost de banii pe care mi-i cer până la data de 20.04.2011. Arăt că această discuție a fost inițiată de către I.I.. În discuție, chiar l-am întrebat dacă pot să plătesc suma cerută în rate și chiar să fixăm alte termene, iar acesta mi-a spus că este exclus acest lucru și s-a enervat foarte tare. Chiar a țipat la mine, iar tonul său a devenit foarte agresiv. M-am speriat și i-am dat de înțeles că o să încerc să rezolv problema cu banii. Eu am tot sperat că vor renunța la pretențiile lor.

Cu acest prilej, nu am stabilit că-i voi da banii, însă am stabilit că ne vom vedea din nou a doua zi, adică în data de 20.04.2011.

După discuția cu I. I., am purtat o discuție cu prietenul meu A. I. în care i-am spus că sunt îngrijorat din cauza presiunilor făcute de S.O. V. prin I. I..

Astăzi am ajuns la biroul meu de la R. TV în jurul orelor 11,00. După un timp, în biroul lui S. E., unde mă aflam, a venit și I.I.. În acest context, am avut o discuție în trei despre situația economică de la R. TV și despre lipsa de coerență a planurilor lui S.O. V.. Având în vedere că I. I. mă informase cu o zi înainte despre posibilitatea de a deveni președintele Consiliului de Administrație al Realitatea TV, astăzi, în întâlnirea menționată mai înainte, mi-am exprimat îndoiala cu privire la oportunitatea acestei idei. Spre sfârșitul discuției, I. I. a avut o convorbire telefonică cu S.O. V.. Din câte am înțeles, au stabilit o întâlnire în circa 30 de minute. I. I. a plecat să se întâlnească cu S.O. V.. După aproximativ două ore, I. I. a revenit în biroul lui S. E., acolo unde mă aflam. Precizez că, la acel moment, S. E. nu se afla în birou. I.I. mi-a făcut semn și, mergând pe culoar, mi-a spus că ne vom întâlni din nou cu S.O. V.. L-am însoțit pe I.I. până în parcare de la Fântâna ___. Acolo a venit și S.O. V., după aproximativ 10 minute, autoturismul său fiind condus de șoferul său, S.A..

M-am urcat în autoturismul lui S.O. V. împreună cu I.I., șoferul ieșind din autoturism. Am avut o discuție în care S.O. V. mi-a spus că nu mă înțelege, că nu știe de ce sunt atât de neliniștit și de temător. I-am spus că ultimele luni au fost pline de probleme create de dânsul și de oamenii cu care lucrează și că eu consider că aceste probleme au fost create intenționat. Am încercat să-l conving și pe S.O. V. de faptul că situația economică este în continuare dificilă, chiar dacă A. a adus 10 milioane de euro la R.. În cadrul discuției, i-am spus că trebuie să plătesc salariile în Moldova la P. TV și că ar fi bine să amânăm plata banilor ceruți. Fac precizarea că, în contextul discuțiilor pe care le avusesem cu I.I., îi menționasem acestuia că nu pot să plătesc 200.000 de euro așa cum au cerut. În discuțiile anterioare avute cu I.I., în mai multe rânduri, la postul R., acesta mi-a comunicat că s-a sfătuit cu S.O. V. și au convenit că ar trebui să le plătesc 150.000 de euro.

Revenind la discuția din autoturism cu S.O. V., fac precizarea că el mi-a comunicat că nu-l interesează problemele mele de la P. sau R. și că oricum, după ce-i dau cei 150.000 de euro, el va trebui să mai pună 50.000 de euro cu care să acopere cheltuielile sale sau a acelor luptători ai săi. I-am spus lui V. că, singurul

motiv pentru care accept să-i plătesc, este că doresc liniște și să nu pierd banii aduși de A. în baza contractului de management. În cadrul discuției, l-am întrebat pe S.O. V. dacă lucrurile se vor calma după ce A. I. va merge cu banii la I.I..

V. mi-a dat de înțeles că nu vor mai fi probleme de nici un fel, arătându-se dispus să-mi facă concesiile dacă primește banii. I-am spus că, mai târziu, I.I. se va întâlni cu I. și că va primi banii. Am plecat de la întâlnire cu I.I. și m-am dus la R.. I-am spus lui I. că I. este cu banii la Hotelul P. (fostul S.) și l-am întrebat unde vrea să se întâlnească cu I. I. n-a fost de acord să se întâlnească cu I. în sediul hotelului și m-a întrebat de ce l-am trimis pe I. în altă parte, iar eu i-am răspuns că de frică.

I.I. a solicitat ca întâlnirea cu I. să aibă loc la sediul R.

Fac precizarea că, în jurul prânzului, i-am remis lui I. suma de 150.000 euro și l-am rugat să stea într-un loc public, de frică, să nu fie urmărit de oamenii lui V.. A.I. a ajuns după aproximativ o oră și a mers împreună cu I.I. în biroul celui din urmă, unde, din câte știu, după o perioadă scurtă de timp, au venit procurorii și polițiștii care l-au prins în flagrant pe lui I.I. în timp ce lua banii.

Subliniez încă o dată ceea ce am precizat în prima declarație olografă, și anume că nu am nicio datorie față de S.O. V. sau față de I.I. generată de vreun contract sau de vreo altă înțelegere. Nici în baza contractului de management încheiat în luna octombrie 2010, nu am vreo obligație financiară față de S.O. V..

Începând cu data de 13 aprilie 2011, procurorii de caz mi-au pus la dispoziție mijloace de înregistrare ambientală pentru a putea înregistra discuțiile cu S.O. V. și persoanele din anturajul său, comunicându-mi că, în acest sens, există o autorizație emisă de judecător.

Menționez că, în ziua de 19.04.2011, m-am prezentat la sediul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu suma de 150.000 euro, ce urma să fie dată lui V. și I.I., pentru ca procurorii de caz să procedeze la întocmirea procesului-verbal în care să se consemneze seriile bancnotelor.

De asemenea, am pus la dispoziția procurorilor înregistrările pe care le-am efectuat cu mijloacele pe care aceștia mi le dăduseră.

Eu am acceptat să remit suma de bani menționată mai sus lui I.I. din cauza presiunilor psihice pe care I.I., în mod special, și S.O. V. le-au făcut asupra mea, creându-mi temerea că mi se poate întâmpla ceva rău mie sau familiei mele dacă nu onorez această solicitare, dar și temerea că afacerile mele vor avea de suferit (...)” pag. 43-47 DUP.

Tribunalul, în opinie majoritară, apreciază că declarațiile părții vătămate sunt confirmate de depozițiile martorului I.A., care la filele 56-59 DUP a precizat: (...) În seara zilei de 27.03. 2011, domnul S.O. V., împreună cu d-l D.N. și I.I., însoțiți de de aproximativ 40 de persoane, au intrat cu forța în sediul A. de la C. P.. D-l S.O. V. a intrat în biroul în care se afla S.G.. După un timp l-au chemat și pe I.I., După intervenția poliției, V. a plecat și S.G. mi-a spus că e foarte speriat datorită amenințărilor lui V. și I.I., care îi ceruseră și o sumă mare de bani (...) G. mi-a spus că V. a amenințat că dacă nu îi sunt plătiți banii și dacă nu este lăsat să-și rezolve interesele din punct de vedere editorial, atunci

contractul de management va fi denunțat. (...) În această perioadă I.I., fără a avea poziție oficială, a rămas în sediul R. pentru intimidare (...) În data de 02. 04. 2011, am fost sunat de S.G. pentru a-l însoți la o întâlnire importantă. Am ajuns la ora 15.00 în benzinăria P. din P.. La întâlnire a venit V. și șoferul lui A. S.. Au tras mașina paralel cu mașina noastră. G. a urcat în mașina lui V.(...) Am coborât după 5 minute și stând între mașini, am putut să-l aud pe V.. Acesta l-a amenințat pe G. cu moartea pentru că dorea dorea să accepte modificarea contractului de management (...) După întâlnire, G. mi-a spus că este speriat, și că s-a băgat și el și a târât și compania într-o afacere cu un tip dubios (...) G. era afectat și preocupat de evoluțiile viitoare. Mi-a povestit și el de amenințările cu moartea și i-am spus că l-am auzit și eu (...) G. m-a sunat, în repetate rânduri, să-mi povestească despre presiunile și amenințările primite din partea lui V. și I.I.. Menționez că G. m-a sunat să îmi spună că dorește pază permanentă la el acasă, iar după câteva zile că dorește dublarea numărului de agenți de pază pentru a-i fi protejată familia. (...) mi-a povestit că V.vrea un singur lucru, banii cash în pungă (150.000 Euro pe data de 20.04. 2011) și schimbarea unor clauze din contract (...)"

Potrivit procesului-verbal datat 19.04. 2011 (filelele 49-50 DUP) încheiat de Parchetul de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție, la sediul parchetului s-a prezentat partea vătămată G.S.A., care a arătat că deține suma de 150.000 Euro, în bancnote de 500 Euro, sumă care urmează a fi predată lui S.O. V.sau I. I. motiv pentru care s-a procedat la verificarea și notarea seriilor bancnotelor ce compuneau suma.

Tribunalul, în opinie majoritară, a mai avut în vedere și declarația martorului I. A., care la fila 61-62 DUP a învederat: „(...) În data de 19.04. 2011, G. S. mi-a relatat că a avut o discuție cu I. I. iar acesta i-a comunicat, amenințându-l totodată, că astăzi trebuie să remită respectiva sumă de bani. În data de 20.04. 2011, G.S. mi-a remis suma de 150.000 Euro (în trei fișicuri conținând fiecare câte 100 de bucăți, bancnote de 500 Euro). Cunoscut faptul că, în urma discuțiilor purtate, G.S. reușise să reducă suma de 200.000 Euro la 150.000 Euro. În momentul în care mi-a dat suma de bani, G.S. a făcut precizarea că acești bani va trebui să-i remit, la rândul meu, lui I.I. în momentul în care o să vină I. I.(...) în data de 20.04. 2011, în jurul orelor 17.000, m-am întâlnit, într-un birou cu I. I.. Am scos banii pe care îi aveam într-un plic și i-am arătat lui I. I. spunând că aceasta este suma pe care trebuie să i-o remit. Mi-a spus să pun acești bani pe birou, lucru pe care l-am făcut. L-am rugat să-i numere, pentru a nu exista discuții ulterioare. Atunci, I.I. mi-a spus să-i număr eu. Nu am mai apucat să număr banii întrucât, după acest schimb de replici, în birou au intrat procurorul și polițiștii, iar eu și cu I.I. ne aflam în picioare, lângă birou. Banii se aflau pe birou (...)"

În procesul-verbal încheiat la data de 20.04. 2011 la sediul Parchetului de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție se arată: „(...) În prezența martorului-asistent B.I.(...) la orele 17.10, am intrat în sediul postului de televiziune

Realitatea TV (...) unde într-unul dintre birourile administrative se aflau două persoane, iar pe masa biroului de aflau 3 fișicuri conținând sume de bani în euro (...) Cele două persoane au fost întrebate despre datele pe care le cunosc în legătură cu suma de bani descoperită pe birou, I. A. menționând că este vorba despre suma de 150.000 euro pe care a adus-o pentru I.I. C.. Cu aceeași ocazie, I.I. C. a precizat că nu are cunoștință de proveniența sumei aflate pe birou (...).”

Comparând seriile bancnotelor redată în cuprinsul procesului-verbal încheiat la data de 19.04. 2011, cu seriile bancnotelor ridicate cu ocazia constatării infracțiunii flagrante, Tribunalul constată că acestea sunt identice.

În creionarea existenței sau inexistenței indiciilor temeinice care au stat la baza formulării propunerii de arestare, Tribunalul, în opinie majoritară, s-a raportat și la conținutul proceselor-verbale prin care s-au redat convorbirile purtate între inculpați și partea vătămată.

Astfel, Tribunalul a reținut, pe de o parte, înregistrarea pusă la dispoziția organelor de urmărire penală de către partea vătămată, relativă la discuțiile purtate între G.S. și inculpatul S.-O. V. la data de 02. 04. 2011, potrivit cu care : „(...) S.O.V.: Ca să știi. Inițial, pe cu V.1 meu că **am vrut să-ți administrez lecția maximă, ca să termin și să dau o lecție tuturor.**

S. G.: Să mă îngropați?

S. O. V. : Bă, puștiule, **la mine așa ceva nu înseamnă teritoriu interzis, la mine face parte din arsenalul de lucru când sunt supărat sau când am un interes mare de apărat. Eu nu glumesc cu asta.**

S. O. V. : Bă, puștiule, la mine așa ceva nu înseamnă teritoriu interzis, la mine face parte din arsenalul de lucru când sunt supărat sau când am un interes mare de apărat. Eu nu glumesc cu asta ...

S. O. V. : Eu nu transmit mesaje la maniera că băi, băieți, vă rog frumos. **Am spus: Ce-a promis G. că vă livrează, vă livrez, stați liniștiți, nu-l mai încurajați în prostie. Asta e mesajul pe care l-am trimis. Ce-a promis G. că vi se livrează, vi se va livra, nu îl împingeți la prostii.** Asta e tipul de mesaj, nu te-am umilit nici acolo. Și de aia am ales altă strategie, să te împing în interiorul legii. N-am, tati, n-am venit aici cu..., stai liniștit, că eu nu fac de-astea. Ți-am spus că te-am grațiat. Am decis să aplic altă strategie, să te împing în interiorul legii, pe lege, unde sugi p..., pentru că ai fost atât de imprudent încât nu ți-ai luat nicio măsură de precauție, crezând, bazându-te pe chestii de-astea de golan. Nu ți-ai luat niciun fel de precauție. Și am decis, **domnule, dacă acum e atât de vulnerabil și pot să-l fac pe băiat să devină doar casier plătit, a întârziat 6 zile, a pierdut 10 milioane.** De ce p... mea să mă apuc să-i fac eu, îl împing în lege și îl f... de nu se vede. Deci, acum ești în interiorul legii, S., unde ești vulnerabil 100%. S.. îți jur

pe copiii mei, este ultima discuție serioasă pe care o mai port cu tine și fără să mă ascund în vreun fel, fără vreun interes, pentru că ți-o spun deschis, sunt călare pe situație, sunt călare pe tine și cred că ți-ai dat seama de lucrul ăsta. În fața altora, spune ce vrei. **Sunt călare pe tine, că, dacă am strâns puțin din pîteni ți-ai dat duhul.** Te ridiculizez în tot târgul, te fac de c..., vei deveni un personaj penibil, eu știu să fac mișto și cu intrări în presă. **Știu să te fac de c..., îți izolez toți partenerii de afaceri.** În timpul unui scandal, tu n-ai de unde să știi, fug toți ca potârnichile. **De-aia am venit acolo, ca să fie scandal, că, dacă nu veneam acolo nu prea era scandal.** Venirea mea acolo..., tu vroiai scandal, nu, eu vroiam scandal. Te-am lăsat pe tine și tu să-1 faci, să-ți arăt cum se joacă cu adevărat cu creierul, nu cu hormonii. Deci, în timpul unui scandal, toți cei care te-au susținut se dau deoparte, chiar dacă se bat cu pumnii în piept, fratele nostru, sau G., sau S., că e aia, aia sau au alte interese, se vor da deoparte... Pe ei îi doare în p..., că ai dreptate, că n-ai dreptate, că am eu, îi doare fix în p... Li interesează să profite fără să fie atinși de c... Or, când a apărut, am dat drumul la ventilator și **am început să arunc stropi de c... acolo, s-a făcut liniște.** Întotdeauna am avut grijă să am un șir de contacte, din când în când mai scot câte un șeptar. **Primul lucru care se face când începe un război, se dă atacul la resurse.** Eu asta te învăț. Identifici resursele dușmanului tău și începi să-i anulezi resursele. Rămâi fără contracte, nu mai împingi bani, ai ieșit din business, până la sfârșitul anului ești falit. Dar falit, falit. ... „

În legătură cu această înregistrare, Tribunalul, în opinie majoritară, a avut în vedere și disp. art. 91/6 alin. 2 C.p.p., potrivit cu care înregistrările (...) efectuate de părți (...) constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții (...) precum și împrejurarea că inculpatul V. S.-O. nu a contestat-o.

De asemenea, potrivit procesului-verbal aflat la fila 17 DUP, la data de 13. 04. 2011, partea vătămată G. S. a predat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, printre altele, o casetă video marca S. cu seria -- și un reportofon marca S. U. D. model -- despre care a afirmat că ar cuprinde înregistrarea discuției purtate cu V. S.-O. în data de 02. 04. 2011, când a fost amenințat cu moartea.

Conform concluziilor raportului de constatare tehnico-științifică nr. 660116/18.04. 2011, „ (...) se poate afirma cu un grad foarte mare de probabilitate că vocea numitului V. din înregistrarea de pe reportofonul S.-- și a lui V. S.-O. din emisiunile TV puse la dispoziție, aparține aceleiași persoane (...)”.

De asemenea, Tribunalul, în opinie majoritară, constată că la filele 125-141 DUP se află un număr de 17 pagini cu fotografiile care susțin precizările din declarațiile părții vătămate relative la incidentele din 27.03. 2011, incident confirmat și de procesul-verbal încheiat de organele de poliție chemate la sediul Realitatea TV de partea vătămată la aceeași dată (filele 143-145 DUP).

Alte convorbiri relevante în creionarea indicilor temeinice de săvârșire a unor fapte penale sunt: „(...) - **13.04.2011, ora: 16:00:18:**

« I.I.: Așa a zis. Asta a fost discuția dintre voi, el a zis OK, el OK, e OK...

S.G.: Dar de aia, eu azi n-am mai deschis discuția. **Dar aia e bătută în cuie: nu 200 de mii pe lună, 150. Și mă Iași în pace! Nu mă mai prezezi, nu mai mi-i pui pe ăștia în cârcă.**

I.I.: **Da. Eu de ce am vorbit până acuma, m-am ținut de cuvânt».**

- 14.04.2011, ora: 17:05:55:

I.I.: Dar dacă tu vii cu cereri la el și el nu vine cu nimic, nu ți se pare normal să îl apuce dracii?

S.G.: *Asta e.* **Faza e că eu am de cotizat, chiar acuma, am de cotizat vreo 150 de mii. Mă rog.**

DOMN: Mă, asta este, faceți, ies banii. Deci n-am cum să fac.

S.G.: Mă rog, mai ai alte opțiuni. " (...)

La data de **13.04.2011**, la ora **15:46:49**, I.I., îl contactează pe S.O. V. și poartă următoarea discuție:

"...I.I.: Și am ieșit afară, că eram înconjurat! Te rog, **întreabă-mă acum și îți pot răspunde.**

S.O.V.: **Cum a reacționat?**

I.I.: Bine. E al meu, e al meu! îl am pus la brelocul de la chei! A ieșit, mi-a zis că de chimie, că el simte că-i chimia." (fila 242).

De asemenea, la data de **15.04.2011**, ora **12:43:29**, S.O. V., îl contactează pe I.I. și poartă următoarea discuție:

„I. Alo!

V.: Ce faci, I.?

I.: **Uite, pe aici, îl aștept pe S. să apară.**

V.: Am înțeles, I.. Bine golănaș.

I.: Bine tata. **După ce vorbesc cu el, dacă...**

V.: Dar ai mai vorbit cu el, măi, dacă... **Tot sucit e?**

I.: N-am ajuns să vorbesc cu el. Am vorbit cu el la telefon și a încercat să-mi explice ceva. Și vreau să vorbesc cu el între patru ochi, când vine. Pe urmă, dacă e, trec pe la tine. Dacă ești acasă, trec pe la tine

Discuția „între patru ochi" stabilită de I.I.C. a avut loc la aceeași dată de 15.04.2011:

„I. I.: Dar n-ai cum să faci treaba. Da, da.

S. G.: Bun. Am înțeles. Atunci, **rămânem în aceiași parametri, eu...**

Adică aștept să văd ce se întâmplă cu astea, că spre luni, marți, să produc un acord, adică să mă duc să cer un acord vizavi de... cu condiția cu spațiul, înțelegi? Că aia cred că ar liniști lucrurile. Și după aia, dacă...

I. I.: Deci, **ți-a zis-o, încă o dată îți repet, ți-a zis-o și pe aia, nu are nimic împotriva, rezolv-o!**

S. G.: **Iar dacă eu cedez la condiția trei, în momentul ăla nici că n-o mai strică nimic, nimeni.** Adică, **în momentul ăla s-a terminat totul**, că eu știu care e... Acum sunt frecuşuri, acum toată lumea e neîncrezătoare, toată lumea e neîncrezătoare.

I. I.: Da. Și atunci îl numesc pe el, îi demit pe toți și își vede fiecare de treaba lui.

S. G.: Bun, **atunci suntem clean, ura și la gară. Că se apropie, eu ți-am zis, se apropie, se apropie și se liniștește toată lumea.**

I. I.: Da, fără discuție.

S. G.: Adică, în momentul ăla nu mai există vreo gândire că e ceva în neregulă.

I. I.: Da. **Tu trebuie să-ți ții treaba ta.**

S. G.: Da.

I. I.: Avem... **Mai e săptămâna viitoare s-o rezolvi**, rămâne pe urmă pe data de 10.

S. G.: Da, mă, o rezolv. Acolo o să trebuiască să ne gândim foarte exact.

I. I.: **Tu trebuie să te gândești, că tu ești călare pe situație.**

S. G.: **Da, mă, știu. Nu, dintr-una, din trei, din... Aici, asta am o preocupare, înțelegi?**

I. I.: **Nu știu cum o rezolvi, dar trebuie să te ții de cuvânt.** Eu am fugit, că n-am mâncat nimic. Tu mai stai?".

19.04. 2011:

„...I. I.: **Mă țin de el, da.**

S.G.: Toată aia de acolo, ea, el. Zice: **Bă, dă-mi înainte de Paști** Și ar trebui să vedem o metodologie. Spune-i asta: Bă, uite, e și apăsarea asta cu Moldova. **Dar nu ți-a zis ceva, nu ți-a zis vine înapoi, te duci la el?**

I. I.: **Cine?**

S.G.: V..

I. I.: N-a zis nimic.

S.G.: Zi-i: Stai, mă, nu face așa, nu lua pe loc, n-o fi într-o zi, o fi în alta, o fi seara.

I. I.: **Păi, când, că vineri e....**

S.G.: **Da, mă, vedem mâine dimineață." (fila 313-315). (...)**

S. O. V. : **încă o chestie, stop. Să nu te bazezi nicio clipă și să nu-ți dorești ca eu în două luni să fiu arestat. De ce? In ziua în care sunt arestat, ți se reziliază ție contractul de management și ai zburat de acolo cu fulgi cu tot.**

S. G.: Da.

S. O. V. : Deci roagă-te de sănătatea mea, cum mă rog și eu de a ta.

S. G.: Am înțeles. Mi-ați dat o temă."

... S. G.: Da, nu am nicio problemă.

S. O. V.: Ți-o respect puștiule, eu nu-mi bat joc de banii oamenilor, nu fur banii oamenilor, nu-mi bat joc de ei, e dreptul tău, banii tăi. Deci ți-am dat, iubitul meu prieten, tot ce nici măcar nu ți-ai dorit, inclusiv CA-ul. Mai mult decât atât, iubitele, n-am ce să-ți mai dau. Dacă mă mai f... la cap cu stări de nesiguranță, băi, termină-te dracului, că nu vreau să-ți fac ceva. **Mie îmi convine ca cineva să nu doarmă noaptea de grija salariilor.**

S. G.: Da.

S. O. V.: Păi și atunci de ce? Băi, băiatule, tu crezi că mă f... în propriul c... cu propria p.... ?

S. G.: Nu, dar....

S. O. V. : **Eu am reacționat doar când am avut senzația că vrei să iei ce nu-i alt tău, atât.**

S. G.: N-am ce să iau și am mai zis-o încă o dată, de-aia a fost o senzație....

S. O. V.: **Copilu', a fost singura dată când am reacționat, cu duritate, într-adevăr, că sunt un tip dur, nu sunt dus la biserică, dar am reacționat doar în momentul în care m-am simțit amenințat, în rest mi-am văzut de ale mele.**

S. G.: **A. rezolvă problema cu I. și suntem clean.**

.... S.O.V.: Ai vreo nemulțumire, aveți vreo tensiune, ieșiți de-acolo în fața blocului și certați-vă cât vreți.

S.G.: **O singură dată am zis eu față de E. de o sută cinci..., dar n-am zis**

S.O.V.: **Copilu' nu mai băgați tensiune între oameni!**

.... S.O.V. : Bun, îți mai dau niște..., îți spun acum niște chestii în afara....

S.G.: Da.

S.O.V. : **Tu ai intrat într-un joc, ale cărui reguli nu le știi. Ai intrat între..., ca un naiv, că ești încă un naiv, ești prea mic, ai intrat între două grupări uriașe.**

S.G.: Adică?!

.....S.O.V.: **Vezi-ți doar de business!**

S.G.: Păi, nu m-am băgat.

S.O.V.: **Că-ți rupem gâtul** ori gruparea mea, ori gruparea C. **îți rupem gâtul dacă ne-ncurci**, dacă vom considera că ne-aduce un avantaj strategic în războiul nostru, ca la.... Prietenul meu, puștiule, ți-am spus că vreau să te cresc. Nu mai am această intenție după întâmplările din ultima vreme, dar măcar un sfat dezinteresat îți dau. **Nu te băga într-un război care nu îți aparține. Nu știi, habar n- ai despre ce e vorba, cine e în chestia asta, care sunt regulile unui joc de genul ăsta. Nu le știi. Ai să ai nevoie de un 20 de ani să le înveți.**

S.G.: Mai învăț.

S.O.V.: Nu, asta nu se învață în două zile, în două luni, în doi ani.

S.G.: Mai învăț.

S.O.V.: Nu se învață în timp scurt. După ce ai să ai tot corpul brăzdat de cicatrici, cu răni sângerânde pe tine, **după aia o să înțelegi și tu cum se joacă un joc d-ăsta. E fără mamă, fără tată și fără prizonieri.**

.....S.O.V.: **R., din moment ce am stabilit cu tine și l-am pus pe I. ca păstrător al acestei înțelegeri acolo, R. a ieșit din preocupările mele. Cât ar fi, eu nu am miză acum. Iar când va fi miză, când vor începe marile negocieri, ți-am spus, ne întâlnim...**

.....S.O.V.: Nu numai că știu, dar diferența o plătesc eu, alea trei luni de zile diferența o plătesc eu, nu numai că știu, mă și costă.

S.G.: **Peste o sută cincizeci? Mă rog, e o exagerare.**

S.O.V.: Bine." (fila 344-357). Față de toate probele mai sus prezentate, Tribunalul, în opinia majoritară, apreciază că în cauză sunt indicii temeinice pentru a presupune, în mod rezonabil că inculpații- intimați V.S.-O. si I.I. –C. au săvârșit faptele față de care s-a formulat propunerea de arestare.

În ceea ce privește a doua condiție cerută pentru ipotezele în care se dispune arestarea inculpatului, si anume existența vreunui dintre cauzele expres si limitativ prevăzute de art. 148 C.p.p., Tribunalul, în opinie majoritară, constată următoarele:

Raportat la inculpatul-intimat V. S. –O., Tribunalul în opinie majoritară, constată că propunerea de arestare preventivă s-a făcut pentru săvârșirea infracțiunii prev si ped. de art. 194 alin. 1 si 2 C.pen. pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de la 2 la 7 ani, ceea ce înseamnă că prima teză a art. 148 lit f (inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani) este îndeplinită.

Relativ la teza a-II-a a art. 148 lit f C.p.p. si anume existența probelor că lăsarea în libertate a inculpatului –intimat V.S.-O. prezintă un pericol concret pentru ordinea publică, Tribunalul, în opinie majoritară, constată că jurisprudența Curții Europene a acceptat patru motive de bază pentru arestarea unei persoane, si anume riscul eschivării persoanei de la judecată (cauza

Stogmuller contra Austriei), riscul ingerinței în cursul normal al justiției (cauza Wemhoff contra Germaniei) sau comiterii de infracțiuni (cauza Matznetter contra Austriei) ori, provocarea dezordinii publice (cauza Letellier contra Franței).

În cauza dedusă judecării, Tribunalul, în opinie majoritară, apreciază că existența probelor că lăsarea în libertate a inculpatului-intimat V. S. –O. prezintă un pericol concret pentru ordinea publică, se subsumează, pe de o parte, circumstanțelor reale în care fapta a fost săvârșită (prin acțiuni repetate de constrângere prin amenințări, inclusiv cu moartea a părții vătămate, pentru a o determina să accepte modificarea cauzelor contractului de management, precum și plata sumei de 150.000 Euro, urmărirea compromiterii reputației părții vătămate), iar pe de altă parte, evenimentelor petrecute în ultima perioadă, în care inculpatul trimis în judecată într-un alt dosar pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a infractorului, a dovedit perseverență infracțională, existând o prezumție rezonabilă că, pe viitor, este plauzibil ca atitudinea sa contra legii să se repete (cauza Dumont- Maliverg contra Franței).

Tribunalul în opinie majoritară, mai are în vedere și reacția opiniei publice, care este cunoscută și nu mai trebuie dovedită, reacție care impune autorităților o ripostă fermă în raport de anumite fapte penale specifice, cu un grad de pericol social și o rezonanță negativă implicită, așa cum este infracțiunea de șantaj.

Tribunalul mai constată că, în plus, inculpatul-intimat S.-O. V. se află și sub incidența cazului prev. de art. 148 lit d C.p.p. în sensul că a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune.

Astfel, reține Tribunalul, inculpatul-intimat S.O. V. se află în prezent sub puterea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, măsură dispună în dosarul în care același inculpat a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a infractorului, iar la un timp relativ scurt a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune pentru care s-a formulat prezenta propunere de arestare preventivă.

În ceea ce îl privește pe inculpatul-intimat I.I.-C., Tribunalul, în opinie majoritară, constată îndeplinită prima teză a art. 148 lit f C.p.p., inculpatul fiind cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj prev. și ped. de art. 194 alin.1 Cod penal, pentru care legiuitorul a prevăzut o pedeapsă de la 6 luni la 5 ani.

Relativ la cea de-a doua condiție cerută de lege a fi îndeplinită cumulativ, Tribunalul, în opinie majoritară, apreciază că prin modalitatea concretă de săvârșire a faptei (acțiuni repetate de constrângere a părții vătămate prin acte de amenințare, menținerea unui climat de presiune asupra părții vătămate, precum și prin circumstanțele sale personale, lăsarea în libertate a inculpatului-intimat Ilie C. prezintă un pericol concret pentru ordinea publică, considerațiile mai sus-expuse cu privire la posibilitatea săvârșirii de noi fapte penale și a reacției opiniei publice, menținându-se.

Concluzionând, Tribunalul, în opinie majoritară apreciază că, cel puțin în actualul moment procesual se impune arestarea preventivă a inculpaților-intimați S.O. V. și I.I.C., ca fiind singura măsură preventivă care asigură buna desfășurare a procesului penal, Tribunalul, în opinie majoritară, având în vedere la luarea măsurii, scopul acesteia cât și toate situațiile privitoare la fiecare inculpat, care au fost cunoscute la acest moment, în respectarea dispozițiilor art. 136 C.p.p.

Imprejurarea că inculpații-intimați nu sunt cunoscuți cu antecedente penale, nu poate fi avută în vedere de Tribunalul fără raportare la circumstanțele reale în care faptele au fost săvârșite, putând fi valorificată ulterior de către inculpați, ca element de circumstanțiere la pronunțarea pe fond a cauzei, dacă se va dispune trimiterea lor în judecată și condamnarea.

Tribunalul, în opinie majoritară, nu poate primi motivarea instanței de fond, în sensul că partea vătămată, în declarațiile date la data de 08. 04. 2011, respectiv, 20. 04. 2011, nu a precizat în ce urma să constea modificarea clauzelor contractuale și care urma a fi conținutul actului adițional ce era constrâns să îl semneze (fila 31 dosar fond) în condițiile în care conținutul eventualelor modificări ale contractului de management nu are relevanță în cauză, ceea ce interesează, fiind modalitatea aleasă de inculpați de a impune astfel de modificări.

De asemenea, nici mențiunea instanței de fond, în sensul că în emailul trimis de partea vătămată la data de 03. 04. 2011 aceasta nu menționează nici un moment că amenințările formulate de către inculpatul V. i-au provocat o stare de temere și nici nu precizează ce demersuri a întreprins, nu poate fi reținută de Tribunal, pe considerentul că, implicit partea vătămată, prin sesizarea pe care a înțeles să o facă a demonstrat existența temerii și demersul întreprins.

Raportat la împrejurarea că instanța de fond a analizat în detaliu amenințările proferate de inculpați la adresa părții vătămate și a concluzionat că nu există în realitate o temere a părții vătămate, Tribunalul, în opinie majoritară, apreciază că instanța de fond și-a depășit limitele investirii și, în loc să identifice existența sau inexistența indiciilor temeinice pentru săvârșirea unor fapte penale, a analizat elementele constitutive ale infracțiunii, ceea ce echivalează cu o antamare a fondului.

Tribunalul, în opinie majoritară, apreciază că temerea părții vătămate a fost probată, așa cum s-a arătat mai sus, prin sesizarea pe care a formulat-o la parchet, prin depoziția martorului I.A., precum și prin demersurile pe care le-a întreprins cu privire la asigurarea protecției sale și familiei sale (conform adresei nr. 114/27.04. 2011 emisă de H.S.P. fila 23 dosar recurs).

Relativ la apărările formulate de către inculpatul S.O. V., Tribunalul în opinie majoritară, își însușește aprecierea instanței de fond, în sensul că nu pot fi avute în vedere la soluționarea cauzei înscrisurile depuse de acest inculpat, cu privire la transcrierea unei înregistrări ambientale, nefiind îndeplinite în cauză disp. art. 91/6 C.p.p., privind verificarea realității sau fiabilității înregistrării

prin compararea vocilor, așa cum s-a procedat în cazul înregistrării prezentate de partea vătămată.

Pentru aceste considerente, în baza art. 385/15 pct 2 lit d C.p.p. Tribunalul urmează să admită recursul promovat de către Parchetul de pe lângă Judecătoria sectorului 5 București ca fiind fondat, să caseze încheierea recurată și rejudecând pe fond, în baza art. 149/1 alin. 10 C.p.p. să admită propunerea formulată de pe lângă Judecătoria sectorului 5 București și să dispună arestarea inculpaților-intimați V.S.-O. și I.I.C. pentru o perioadă de 29 de zile, începând cu data încarcerării definitive.

În baza art. 151 C.p.p. Tribunalul urmează să dispună emiterea mandatelor de arestare preventivă.

În baza art. 192 alin. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În baza art. 385/15 alin. 1 pct. 2 lit. d Cpp admite recursul formulat de **Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 5 București** împotriva încheierii de ședință pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București la data de 21.04.2011 în dosarul 7667/302/2011.

Casează încheierea recurată și rejudecând în fond:

În baza art. 149/1 alin. 10 Cpp admite propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 5 București .

În baza art. 149/1 alin. 10 Cpp rap. la art. 148 alin. 1 lit. d și f Cpp dispune arestarea preventivă a inculpatului V.S.O., fiul lui __, născut __, CNP__, domiciliat în __ pe o perioadă de 29 de zile, **de la data încarcerării.**

În baza art. 149/1 alin. 10 Cpp rap. la art. 148 alin. 1 lit. f Cpp dispune arestarea preventivă a inculpatului I.I.C., fiul lui __, născut la __, CNP __domiciliat în __, pe o perioadă de 29 de zile, **de la data încarcerării.**

În baza art. 151 Cpp dispune emiterea mandatelor de arestare preventivă.

Măsura dispusă se comunică administrației locului de deținere.

Conform art. 192 alin. 3 Cpp, cheltuielile judiciare avansate rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 29.04.2011.

PREȘEDINTE,
CIUPERCĂ LILIANA

JUDECATOR,
STEGARU MITU

GREFIER,
FRÎNCU FLORENȚA

Judecătoria sector 5 București
Red. Jud. CL
Dact CL
Ex.3 / 4 mai 2011

OPINIE SEPARATĂ A DOAMNEI JUDECĂTOR NIȚĂ MIHAELA

Potrivit art.148 alin.1 C.p.p. măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art.143 și există vreunul dintre cazurile prevăzute la literele a-f.

Conform art. 143 alin. 1 C.p.p. măsura reținerii poate fi luată de procuror ori de organul de cercetare penală față de învinuit sau inculpat numai după ascultarea acestuia în prezența apărătorului, **dacă sunt probe sau indicii temeinice că a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală.**

În prezenta cauză, analizând actele și lucrările dosarului, constat că probele administrate până în prezent nu relevă indicii temeinice, în sensul art. 143 alin.1 C.p.p. și art.68/1 C.p.p., din care să rezulte presupunerea rezonabilă că inculpații V.S.O. și I.I.C.au săvârșit infracțiunea de șantaj în legătură cu care sunt cercetați.

Astfel, din materialul probator existent la acest moment la dosarul cauzei rezultă indicii numai cu privire la faptul că, la data de 02.04.2011, cu ocazia unei întâlniri, inculpatul V.S.O. a proferat amenințări la adresa părții vătămate G.S., amenințări care sunt redată de instanța de fond în încheierea atacată.

Însă, din cuprinsul convorbirii purtate între inculpatul V.S.O. și partea vătămată G.S. la data de 02.04.2011, convorbire înregistrată de partea vătămată, nu reiese că inculpatul i-a pretins părții vătămate să-i dea vreo sumă de bani, să facă, să nu facă sau să sufere ceva cu scopul de a dobândi pentru sine sau pentru altul în mod injust un folos, acțiunea de amenințare a

inculpatului V.S.O. fiind determinată de suspiciunea acestuia că partea vătămată dorește să îi preia, fără voia sa, afacerea.

Cu excepția acestei convorbiri dintre inculpatul V.S.O. și partea vătămată G.S. din data de 02.04.2011 și declarațiile părții vătămate, din celelalte probe administrate în cauză nu rezultă indicii temeinice, în accepțiunea dispozițiilor art. 143 alin. 1 C.p.p. și art. 68/1 C.p.p., indicii care să justifice luarea acestei măsuri preventive cu caracter excepțional, că inculpatul V.S.O., cu vreo altă ocazie, a exercitat acte de violență sau a proferat amenințări la adresa părții vătămate G.S. cu scopul vădit de a-i îngădi acestuia libertatea psihică de a acționa după voia sa și de a o determina astfel să-i dea suma de 150.000 euro sau vreo altă sumă de bani, sau să facă ceva-respectiv modificarea clauzelor contractuale, să nu facă sau să sufere ceva patrimonial sau nepatrimonial, pentru a dobândi în mod injust un folos pentru sine sau pentru altul, acestea fiind cerințe esențiale, ce sunt absolut necesare pentru existența infracțiunii de șantaj, în legătură cu care este cercetat inculpatul V.S.O. .

În ceea ce îl privește pe inculpatul I.I.C., pe baza materialului probator administrat până în prezent, nu se poate reține că a primit suma de 150.000 euro de la martorul I.A..

De altfel, în ceea ce îl privește pe inculpatul I.I.C., din actele și lucrările dosarului, nu rezultă că acesta ar fi întreprins vreo acțiune de constrângere a părții vătămate, prin violență sau amenințare, pentru a o determina pe acesta contrar voinței sale să-i dea inculpatului V.S.O. suma de 150.000 euro sau să facă, să nu facă sau să sufere vreun prejudiciu moral sau material cu scopul ca acest inculpat sau inculpatul V.S.O. să dobândească un folos injust.

Convorbirile purtate de inculpatul I.I.C. și partea vătămată S.G., interceptate și transcrise, existente la dosarul cauzei, nu relevă nici un indiciu cu privire la săvârșirea infracțiunii de șantaj, în legătură cu care este cercetat acest inculpat, și, de altfel, nici vreo temere serioasă a părții vătămate.

Situația de fapt reținută și descrisă de organul de urmărire penală, inclusiv în referatul cu propunerea de arestare preventivă a inculpaților V.S.O. și I.I.C., privind modalitatea în care au acționat cei doi inculpați nu este, în opinia mea, susținută de probele administrate până în prezent în această cauză, având la bază, în fapt, numeroase supoziții și interpretări care nu își găsesc însă corespondent în materialul probator.

Ca atare, pentru considerentele expuse, apreciez că soluția ce trebuia adoptată în cauză, era cea de respingere, în baza art. 385 ind. 15 alin. 1 pct.1 lit. b CPP, ca nefondat, a recursului declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 5 București împotriva încheierii de ședință din data de 21.04.2011, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosarul nr. 7667/302/2011.

JUDECATOR,
NIȚĂ MIHAELA